

EL GAL

PERIODIC POLLENCI

PREMSA
CORONA

ANY II. No. 30 - JUNY - PREU: 25 PTS. BOLLETI EDITAT PER O.C.B.
POLLENÇA, C/ SANT ISIDRE, No. 3. D.L.P. 503-79.
IMPRIMEIX: EDITORIAL BALEAR, S.A.

Dionis Bennassar: Fill il.lustre de Pollença

Diven que cada poble llaure el seu futur, i Pollença una vegada més esdevé protagonista de la seva història. Els pollencins estan d'enhorabona, la seva voluntat ha estat respectada. Dionis Bennassar serà proclamat oficialment fill il.lustre.

L'OCB de Pollença se sent orgullosa d'haver col.laborat a canalitzar les aspiracions dels seus

amics, es a dir de tots els que el conegueren i per tant l'apreciaren, i dels que l'han conegut tastant la seva obra.

L'Ajuntament de Pollença, gestora d'aquesta voluntat, proclamarà oficialment fill il.lustre a en Dionis en una sessió extraordinària, i solemne amb un únic punt de l'ordre del dia.

Dionis que no hagués

mort mai, ja que era una pece més de la nostra tradició i cultura, ha estat guanyat definitiva, justa i merescudament per a la nostra història.

L'Obra Cultural veu així realitzat una de les seves tasques principals, l'ajudar a que tots plegats recuperem i llaurem la nostra cultura. (Continua pàgines centrals).

Publicat el text de avantprojecte d'estatut

S'ha editat el text de l'Avantprojecte d'Estatut d'Autonomia que recull el treball dut a terme per l'anomenada Comissió dels Onze i que serà el que doni peu a la discussió dins la Comissió encarregada de redactar, de manera definitiva, l'Estatut d'Autonomia.

Conté un total de cinc títols, tres disposicions addicionals, nou disposicions transitories i una final.

S'ha publicat en bilingüe i com a característica fonamental té que inclou també les propostes alternatives dels diversos grups polítics que formaven part de la Comissió ja esmentada.

Això ve a suplir un poc, en certa mida, la manca d'informació que hem sofert tots els interessats en aquest tema de tanta importància per als que ens ha tocat de viure a les Illes, ja que les discussions i els debats establerts en els diferents articles pràcticament no han sortit a la llum, creim que s'han dut un poc com a d'amagat i, fins i tot ara, que ja s'ha publicat, s'ha fet d'una manera reduïda i sense donar-li cap tipus d'importància, com qui no vol la cosa.

Els encarregats de la seva difusió seran els Consells Insulars que el repartiran entre els Ajuntaments, i les Entitats Públiques, les Socials i les Culturals... molt bé!, però i el ciutadà del carrer? Ah, ell? Com sempre!, haurà d'esperar un poc més per

a tenir accés a aquesta publicació perquè s'ha hagut de fer una nova edició ja que la primera no va ésser suficient, després estarà (esperem!) a disposició de qui estigui interessat, a les dependències dels Consells.

S'ha iniciat també el període de consultes entre el President del Consell General Interinsular, En Jeroni Albertí, i els representants dels grups polítics sobre l'Avantprojecte i, a continuació, es donarà un mes perquè cada Consell pugui rebre suggerències, noves aportacions i textos alternatius que seran posats a disposició de la Comissió que

haurà d'aprovar la proposta del Projecte d'Estatut, i això es farà, com a molt tard, el 15 de juliol.

Esperem, perquè encara hi som a temps, que s'organitzin actes públics per a donar a conèixer el text, polític si, però amb forta repercussió sobre la resta d'aspectes que poden ésser el cultural, el social, l'econòmic, el de règim jurídic i tants d'altres que incideixen en el nostre passar diari i que fan que, fins i tot la gent que queda indiferent davant molts d'esdeveniments que es donen avui en dia, s'hagin d'interessar per aquest projecte.

AVANTPROJECTE D'ESTATUT D'AUTONOMIA DE LES ILLES BALEARS

Elaborat per la "Comissió dels onze" i que es proposa a la comissió que definitivament haurà de redactar el **Projecte d'Estatut d'Autonomia**.

Conté, intercalats, els textos alternatius o addicionals, dels diversos grups polítics membres de la comissió redactora.

En aquest número

- L'EMISSARI SUBMARI DEL MOLL ENCARA ESTA ROMPUT I JA HA COMENCAT LA TEMPORADA TURISTICA (Pàg. 2)
- ROBAMENT A LA JOIERIA CABRER (Pàg. 3)
- L'ORATORI DEL ROSER-VELL RESTAURAT (Pàg. 4)
- L'ATUR A POLLENÇA: NUMEROS CANTEN. (Pàg. 5)
- PAULA EL PRESIDENT DE L'OBRA CULTURAL BALEAR, TONI MARQUET (Pàgines centrals).
- EL LLENGUATGE PLASTIC DE NILS BURWITZ (Pàg. 10)
- A L'ESTUDI D'EN TONI DIONIS (Pàg. 11)

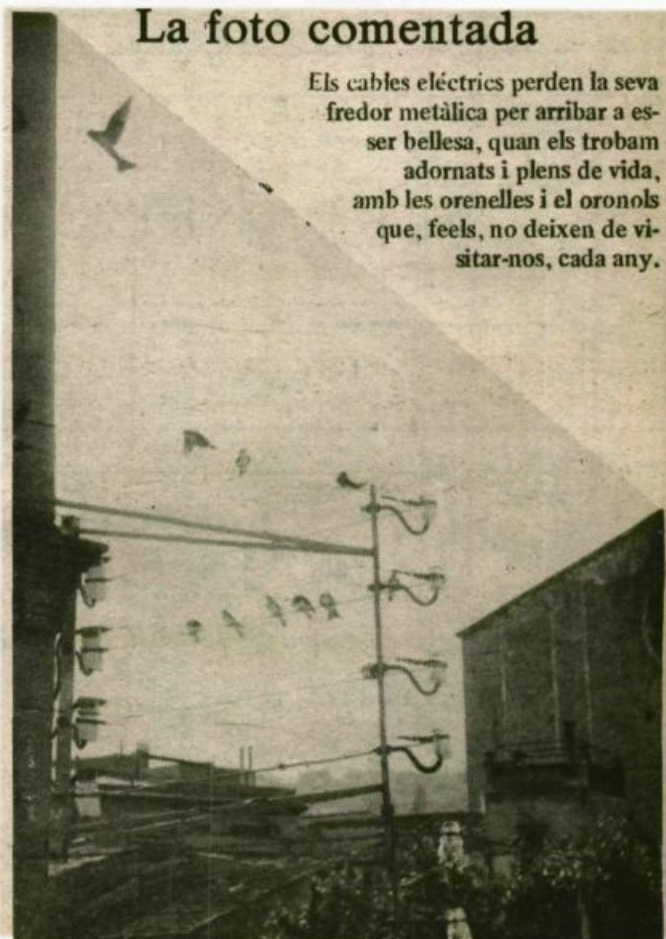
Divendres dia 12 festa a plaça

(De nostra redacció)
Organitzat pel Cafè Espanyol - Ca'n Moixet per als amics- hi haurà una mica de trui i sarau, d'aquest que la gent du tan endarrer.

Actuaren els "Flamers" amb la col.laboració desinteressada de l'arquitecte i músic Santiago F. Bo. Una iniciativa que creim podria tenir una continuïtat cara a aquests horabaiques d'estiu. Ens agradaria poder agrair més endavant en aquestes pàgines l'haver dut a bon terme aquesta suggerència. Els bars de plaça tenen l'oportunitat de, a més de fer uns duros, donar una mica de vida al poble.

La foto comentada

Els cables elèctrics perden la seva fredor metàlica per arribar a ésser bellesa, quan els trobam adornats i plens de vida, amb les orenelles i el oronols que, feels, no deixen de visitar-nos, cada any.

Misioneros de Pollença

Con ocasión del Día de "Mallorca Misionera", tengo a bien recordar para los lectores de "EL GALL" de Pollença, la gloriosa huella que, a finales del siglo pasado y principios del presente, dejaron por el mundo varios ilustres misioneros, hijos de Pollença. Me refiero a los hermanos Guillermo y Bernardino Llobera, y Jaime Cerdá Cabanellas, y escuetamente a don José Llobera Rotger.

GUILLERMO LLOBERA, nació el 30 de enero de 1853, y ordenado sacerdote en Palma, entró en el Noviciado de los jesuitas de Veruela (Zaragoza). Poco tiempo después, sintiendo ya su vocación de misionero, salió para Filipinas, el 27 de julio de 1888. Aquí trabajó en Cantilán de Suri-gao, y por razones políticas (en 1899) tuvo que regresar a España. Pero, apenas llegado a su país, lo dejó de nuevo para ayudar a las misiones de Sudamérica, donde permaneció cuatro años (1903) para incorporarse de nuevo a la Misión de Filipinas. En 1925 lo encontramos en la ciudad de Dapitán, falleciendo repentinamente el 19 de marzo de 1927.

Al entierro del P. Guillermo asistió todo el Municipio -leemos en las Crónicas de La Misión-: el Centro Católico, los hijos del pueblo, Apostolado, Luises, Legión de Marfa,

niños de las escuelas, etc. El P. Roure agradeció desde los muros del cementerio la manifestación de duelo y dijo a los asistentes: "No habéis podido hacer más: habéis tomado el cadáver como vuestro. Era vuestro padre y vosotros le amábais como hijos".

Desde Filipinas el P. Llobera sentía la nostalgia de su tierra y desde allí vivía su devoción a la Virgen del Puig de Pollença. El P. Eliseo Gil escribió desde Filipinas una carta sobre la vida y muerte del P. Guillermo con fecha 12 de sept. de 1927.

Por su parte, el P. Llobera tiene publicadas no pocas cartas escritas desde los diversos puestos de Misión que ocupó.

BERNARDINO LLOBERA. - Era hermano del P. Guillermo. Nació el 11 de diciembre de 1856. Estuvo un año en el Ateneo de Manila, y luego pasó a Butuan y más tarde a Caraga de la isla Mindanao donde fue Superior de 1906 a 1919. En 1920 pasó a Davao, y en 1923 a Dapitán donde murió víctima de un ataque de apoplejía como sucedió también con su hermano Guillermo. En Mallorca moriría también de esa forma súbita otro hermano suyo, Canónigo de Palma, don Martín Llobera, y así murió también su primo hermano don Miguel Costa y Llobera, predicando

en las Teresas de Palma.

El P. Bernardino se distinguió como predicador y por el cuidado espiritual de la Misión donde trabajó.

JAIME CERDA CABANELLAS. Nació el 11 de enero de 1883 y entró como Hermano Jesuita en 1903. Luego de residir en Barcelona y Huesca, pasó a las Misiones de las islas Carolinas en el Pacífico. Estuvo también un año en Nueva Guinea. Estuvo en el Japón durante dos años y regresó a Carolinas. En 1940 vino a España, y, preparándose para regresar a su querida Misión, estalló la segunda guerra mundial, quedándose en Jerez de la Frontera, pasando en 1949 a Puerto de Santa Marfa, y falleciendo en la ciudad de Córdoba el 13 de noviembre de 1961. Falta decir que en Australia el hermano Jaime se operó de apendicitis, y ahí lo quisieron retener como misionero por el espíritu de trabajo de que tenía fama.

También figura como Misionero, nacido en Pollença, el Pbro. **JOSE LLOBERA ROTGER**, entre los sacerdotes diocesanos que, en 1924, trabajan en la extensa mies de Hispano América. Había nacido don José en 1893 y se ordenó sacerdote en 1918.

Nicolás Pons Llinás
Ca'n Picafort, mayo 1981

"L'autonomia de les Illes, avui"

Taula rodona al Club Pollença

Organitzat per la Secció de Cultura del Club Pollença tengué lloc el passat 29 de maig una taula rodona sobre "L'Autonomia a les Illes avui". Actuà com a moderador el periodista Sebastià Verd i va comptar amb l'assistència dels representants de A.P. (Gabriel Cañellas), PCIB (Josep Valero), Damià Ferrà Ponç (PSM) i Antoni Ramis (PSOE); no va comparèixer el representant d'UCD Rafael Gil Mendoza, per tal motiu el partit governamental no va estar representat a la taula.

L'acte començà a les 9,50 del vespre (malgrat estàs anunciat per les 9,30) i en primer lloc el moderador Sebastià Verd demanà als distints membres de la taula que definissin la seva postura davant l'avantprojecte d'Estatut d'Autonomia elaborat per la comissió dels onze. Començà per AP Gabriel Cañellas, que va donar el beneplàcit del seu partit a l'avantprojecte; malgrat hi hagués punts sobre els que voldrien modificar alguna cosa, el valorament global és positiu. Incidí especialment amb la manera de formar el futur parlament de les Illes, que segons AP hauria de estar format pels consellers de cada una de

les Illes (per motius principalment econòmics).

El representant del PCIB Josep Valero, va manifestar també la seva conformitat amb l'avantprojecte, amb matisacions i qualque punt a modificar també, malgrat considerà i així ho va dir, que tenint en compte els greus esdeveniments passats a nivell de tot l'Estat Espanyol, l'avantprojecte podria ésser retallat a Madrid; literalment i en castellà va dir que "Nos daríamos con un canto en los dientes" si aquest avantprojecte es convertia en definitiu sense massa modificacions. El representant del PSOE Antoni Ramis coincidí bàsicament amb el plantejament de Josep Valero, manifestant que en el seu entendre, el futur parlament hauria de tenir en compte per a la seva constitució les possibles diferències entre les diferents Illes del nostre Arxipèlag, i que no compartia la idea de AP sobre la formació del parlament.

Damià Ferrà Ponç (PSM) manifestà que aquest avantprojecte no era el que el seu partit volia i que, segons ell, tenia molt a desitjar, ja que no s'havien tingut en compte circumstàncies molt especials, principalment històriques, que havien

condicionat necessàriament el nostre Estatut. Manifestà la seva disconformitat amb els altres membres de la taula i digué que aquest avantprojecte havia estat condicionat pels esdeveniments del 23-F i la situació de endarreriment de les Autonomies que havia suposat l'informe García de Enterría.

A continuació es va iniciar un col·loqui i es formularen per part del públic assistent diverses preguntes sobre el tema. Les qüestions que més es varen profunditzar varen ésser principalment el de si les eleccions es farien segons el sistema proporcional o el paritari; en aquest punt es va incidir en la qüestió Ciutat-Part forana-Illes. També s'inicià un debat sobre l'Autonomia per l'article 143 i el 151 per tal de veure si l'Avantprojecte estava redactat amb mires al 143 o el 151. Per part dels membres de la taula, s'insistí en què l'avantprojecte s'acostava més al 151 pels avantatges substancials amb matèries molt concretes que l'allunyaven del 143, malgrat tot, digueren també que no estava totalment redactat sota el 151. L'acte acabà prop de les dotze de la nit i contà amb una notable assistència.

L'emissari submari del moll encara està romput

Les aigües brutes residuals del Moll, són impulsades cap a la depuradora, la qual cosa ha representat una manca de contaminació afectant positivament a les aigües i platges. L'antic emissari submari, té en l'actualitat la finalitat de vessar les aigües brutes, quan es produeix una pana a les bombes impulsores situades principalment devora l'estacionament dels taxis al centre del Moll. Quan es dona

aquest cas, la brutor surt pel cap de l'emissari situat a uns set-cents metres mar adintre. Però ja fa molt de temps que les tuberies estan trencades, o tenen fuites en alguns llocs del seu trajecte. És particularment important el tram de tuberia espatllat situat al costat esquerra del moll vell a pocs metres de la vorera. No fa gaire, i degut a una d'aquestes panes tota la platja es va viure enmerdada. Sabem que no és molt

agradable paralar d'aquets temes, però manco agradable és haver de suportar les conseqüències. Sabem que l'enginyer de l'ajuntament va comunicar fa temps d'aquestes anomalies.

Tenint en compte que l'estiu ja ha arribat i que la demana turística és difícil de guanyar i bona de perdre, creïm que els turistes i els molleros es mereixen uns millors serveis.

T.P.

Riusech & Hijos, s.a.

CONSTRUCCION Y OBRAS PUBLICAS

ROSER VELL, 9 - POLLENÇA (MALLORCA) - TELS. 53 02 08 - 12

OFERTA DE CAMAIOTS
qualitat y preu

L'HORT NOU

CARNISSERIA XARCUTERIA
Via Pollentia, 11 - Telf. 530355

Restaurante
CA'N PEP

PUERTO POLLENÇA (MALLORCA) Tlf: 530010

GRAN VARIEDAD
DE PLANTAS

GABRIEL MARTI VENSALA
PLANTACION Y CONSERVACION
DE JARDINES

Albusim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluc km. 1,100
POLLENÇA - Mallorca Tel. 531885

Construccions

TORRES DIAZ

c/. Cecilio Metelo, 118

Notes del Port de Pollença

EL COL·LEGI NOU.— No hi ha dubte, així com estan les coses en aquest moment, és evident que l'assumpte no ha rodat de lo més llatí. S'han complit dos anys —exactament el passat dia 3 de maig— des de que, casi casi a repic de campanes, llançarem la notícia de la donació d'un solar suficient per a un col·legi per part de donya Gabriela Capllonch Grubbs en uns terrenys de la seva propietat, a la finca de Bòquer.

Les coses marxaven —o això ho semblava— damunt rodes. Notícies damunt la premsa, damunt folletins informatius de l'Ajuntament, consultes personals a la secció de construccions escolars de la Delegació Provincial del Ministeri d'Educació... Però de cada dia les coses anaren més sorreses i tot va quedar paralitzat.

Avui, després de molts d'estira i amolla, tenim més notícies. Notícies encoratjadores i —esperem— definitives, en el sentit de que no sortiran més traves ni més sotrats per arribar a la meta: El passat dia 30 d'abril, en el ple de l'Ajuntament, entre altres assumptes, se va acordar acceptar inicialment l'estudi de detalls de l'anomenat polígon núm. 1 d'Eu Moll en el qual va involucrada l'acceptació d'un terreny de quatre mil cent quaranta-nou metres quadrats per a un col·legi d'Educació General Bàsica. Seguiran els tràmits previstos a la Llei de Sòl i Reglament de Planejament amb l'exposició al públic del projecte —cosa que ja s'ha fet— encarrilat tot a l'aportació definitiva del dit solar i poder fer l'ofertament del mateix al Ministeri d'Educació.

TRES NOTÍCIES ESCOLARS

UN GRUP DE RESIDENTS ESTRANGERS.— El col·legi "Miquel Capllonch" ens demana que do-

nem les gràcies a un "grup de residents estrangers" per haver regalat un lot de quaranta-sis llibres per a la biblioteca.

Així ho feim en la persona de donya Diana Rhodes de la Floreria Aida. I ho feim per partida doble, perquè sabem que a aquesta partida de llibres en seguiran d'altres. Gràcies per part de professors i per part d'alumnes.

OPERACIÓ CATAVENT — A Calanova, a càrrec de la Federació Espanyola de Vela, ha tengué lloc la tercera fase de l'Operació Catavent. Durant els dies 25, 28 i 29 de maig s'han reunit alumnes de set col·legis de Mallorca —entre ells una vintena de segona etapa del nostre col·legi "Miquel Capllonch"— per assistir a unes classes intensives de teoria i pràctica de navegació a vela a càrrec de monitors titulats.

SETMANA NAUTICA ESCOLAR.— Com cada any, el col·legi programa una sèrie d'activitats per a despedir el curs escolar durant la darrera setmana de juny: excursió marítima, concursos de redacció, natació, pesca, castells i figures d'arena a la platja, regates... El programa està a punt de sortir. I per a preparar aquesta setmana s'acostuma fer un concurs de dibuixos, dels quals se'n seleccionen deu per secció; per tant, enguany, cent-deu dibuixos seran fixats sobre els gran cartells que patrocina "Sa Nostra" i seran repartits per tots els vents anunciant la gran setmana escolar de fi de curs.

Els guanyadors de cada nivell són: 1er. A, Fina Taillefer; 1er. B, Miquel Morro; 2on. A, Ma. Carme Díaz; 2on. B, Ma. Teresa Sebastian; 3er. A, Mercè Ariza; 3er. B, Francesc Pereira; 4t., Joan Marfí; 5è., Magdalena Bonnán; 6è., Gabriel Sastre; 7è., Josep-F. Roy; i 8è., Isabel Cantallops.

A.S. Bocchoritano

Guia del Museu de Pollença

Es tracta d'una petita guia de quatre planes, en la que s'explica al visitant o persona interessada les diferents dependències del local i el material que hi pot trobar. Parla de tots els premis del Certamen Internacional de Pintura, Sala de Ciències Naturals, Claustre del Convent; i les escultures, pintures, ceràmica, material religiós, etc que es troben a la sacristia. Acaba

parlant del temple.

La informació i redacció és obra de l'actual director, el pollencí Ramon Rabassa Ensenyat. Sembla esser una petita mostra de les possibilitats i valua del novell director.

L'obra ha estat editada en castellà, i patrocinada per La Caja de Ahorros i Monte de Piedad de las Balears en Pollença.

T.P.

El pla general d'ordenació urbana, en marxa

El pla general d'ordenació Urbana, del que es presentà ja fa vuit mesos un estudi previ a l'Ajuntament, ha estat presentat a finals del passat mes de Maig.

Fou elaborat per l'equip de tècnics que presideix el diputat i enginyer J.P. Triay Llopis. Ara comencen els tràmits per la seva consulta i estudi, segons un programa ja establert que comença amb el seu estudi per part del tècnics del nostre Ajuntament. Després seran els partits polítics amb representació a l'Ajuntament els que tendran la paraula i per acabar, serà estudiat per la comissió d'urbanisme.

Després vendrà el període d'exposició pública (un mes) per a possibles suggerències o reclamacions, per tornar després d'aquest tràmit a l'Ajuntament per a la seva aprovació provisional, després de la que s'obrirà una altra vegada el temps d'informació pública abans de posar-se en pràctica definitivament.

Donada la importància d'aquest tema, que ens afecta a tots substancialment el Gall oferirà als seus lectors al proper número un treball més documentat per tal de conèixer millor la futura perspectiva urbanística del nostre Poble.

Taula rodona sobre la O.T.A.N. al Club Pollença

El passat dia 15 de Maig tengué lloc al Club Pollença, organitzat per la Secció de Cultura, una taula rodona sobre la integració de l'Estat Espanyol a la O.T.A.N. amb assistència dels representants dels cinc partits polítics amb més implantació a les Illes: Francesca Bosch (PCIB), Tomeu Payeras (PSM), Miquel Miró (AP), Josep Moll (PSOE) i Jordi Dezcallar (UCD); actuà com a moderador el periodista Antoni Ma. Thomas.

L'acte començà amb l'explicació dels diferents participants a la taula dels motius de la seva postura en front de la integració a la O.T.A.N. Se manifestaren en contra els representants del PSOE, PICB i PSM, i a favor els representants de la dreta UCD i AP.

El Sr. Miró (AP), després de fer un resum de la política exterior espanyola des de la finalització de la guerra civil, destacà l'aïllament d'Espanya i la necessitat per tal d'acabar amb aquest aïllament de fer concessions a potències estrangeres, bàsicament els U.S.A., concessions humilants que podrien acabar,

segons el seu partit, amb la integració d'Espanya a la organització militar atlàntica com a membre de ple dret i amb igualtat de condicions; destacà també la necessitat d'integrar-nos militarment a l'Europa Occidental per motius de necessitats, defensives i d'afinitats de sistemes polítics i socials. Per altre part, el representant de U.C.D., Sr. Dezcallar, va fer una ampliació dels motius abans explicats pel representant de AP i insistí amb la necessitat de la integració al pacte atlàntic amb diferents arguments, destacant sobre tot la necessitat de la defensa, la plena incorporació a Europa i el fet que aquesta adhesió ajudaria a consolidar la Democràcia en aquests moments difícils. Francesca Bosch (PCIB), desfé els arguments del representant de la dreta i explicà la seva postura en contra per motius de tipus social, polítics, econòmics, culturals i ecològics. Va dir que de cap manera la integració ajudaria a consolidar la Democràcia, que suposava un cost econòmic desorbitat tenint en compte el difícil moment econò-

mic pel que passem i parlà també de la influència negativa per a la nostra Cultura i sistema de vida que resultaria de la conversió de les nostres illes amb un porta-avions controlat per exercits estrangers, a més de les greus repercussions ecològiques.

Josep Moll (PSOE) amplia els raonaments de la representant comunista destacant que no creia que el formar part d'una aliança militar enfrontada a una altra ajudés massa a la disminució i a la pau mundial (Més bé tot el contrari, va dir). I va fer referència a la psicosis que s'està creant sobre la necessitat de defensar-nos, diguent que ell no veia cap mena d'agressió per part d'una potència estrangera. El representant del PSM Tomeu Payeras, expressà en nom del seu partit la total oposició a la integració a la OTAN pels motius ja esmentats pels altres representants de l'esquerra i destacà també la seva oposició a la continuació de bases estrangeres al nostre trispol. Sobre aquest punt demanà als representants del PSOE i PCIB que es definissin,

cosa que feren donant també la seva opinió en contra. Tomeu Payeras posà l'exemple turc per a desfer l'argument de UCD i AP que l'adhesió al pacte atlàntic afavoriria la implantació de la Democràcia i denuncià la manipulació dels mitjans d'informació sota aquest tema.

Després es va iniciar un col·loqui obert on es va veure, a través de les intervencions dels assistents a l'acte, que els arguments dels representants dels partits de la dreta no havien convençut a gaire gent. Per part del públic es manifestà que no se veia la necessitat de defensar-nos d'un enemic fantasma, que no es pensava que la OTAN garantís la Democràcia i que els perills i costos de la integració eren infinitament superiors als avantatges que anomenaren els representants de AP i UCD. Aquesta és la impressió que dominava també a les tertúlies que es formaren acabat l'acte, al qual hi assistí un centenar de persones i que va tenir una duració d'aproximadament tres hores.

(De la nostra redacció)

Cicle de conferències al saló d'actes de Montis-ion

Organitzat per l'Associació de Pares i el Claustre de Professors del col·legi de Montis-ion s'ha realitzat un cicle de conferències pedagògiques al saló d'actes del mateix centre, durant el mes de Maig.

La primera fou dimarts dia 12, a càrrec del Sr. Alfredo Gómez Barrusell, que tractà de la Responsabilitat Educativa de la Família, deixant ben clar la necessitat de col·laboració pares-professors, tractant el tema un poc superficialment sense entrar en problemàtica profunda.

Dimarts dia 19, parlà el

Sr. Antoni Oliver sobre l'Educació Avui, que com l'anterior no entrà en profunditat del tema, limitant-se a donar una idea de l'estat actual de la matèria educativa.

Per últim el dia 26, parlà sobre el problema de la droga a la joventut, el Sr. Tomas Gómez Pérez, cap del Grup de Narcòtics de Balears, fent una anàlisi bastant més profund que els anteriors del tema. Curiosament ell és policia, té una visió molt lliberada sobre el narcòtic, analitzant i definint el drogadicte com a un malalt i víctima d'a-

questa societat, culpant els capitalistes i les multinacionals de la seva comercialització i al sistema legal per no tenir força per aturar-ho.

També tenim entès que hi havia una altra conferència preparada que parlaria de l'educació especial, i que per motius que no coneixem no fou possible dur a terme. El conferenciant volia parlar del problema, o inclús del

fracàs de l'actual sistema d'E.G.B., creant deficiències entre els alumnes, informant també del nou sistema que regirà a partir del proper curs amb tota la relació que tindrà amb el sistema educatiu de l'Educació Especial.

Hem de dir també que aquests són promocionats per la caixa d'estalvis de Balears "Sa Nostra".

Festa de la Congregació Mariana

Una altra vegada la Congregació Mariana de Pollença ha celebrat la seva festa, que reuneix a congregants i antics alumnes de "Cals frares", amb diversos actes religiosos, esportius, recreatius i culturals. Destacà l'entrega de premis del Certamen Científic que per quart any consecutiu organitza el Grup Escolta Tomir amb el patrocini de la Caixa d'estalvis de Pollença "Colonyà". L'acte d'entrega dels premis va estar presidit pel Director del Museu Muni-

pal de Pollença Ramon Rabassa Ensenyat i els premiats foren: Amb el tema "Monuments Històrics i artístics de Pollença i Alcúdia" Rafael Siquier (primer premi), Leonor Rincón i Isabel Jordà (segon premi) i Josep Vilanova i Maria Vanel (Tercer premi). Amb el tema "La Serra de Tramontana" els galardonats foren Antoni Marqués (primer premi) i Ignaci Magraner (segon premi); el tercer premi resultà desert. Enhorabona a tots.

Visita del conseller d'agricultura a la Cooperativa de Pollença

El titular de la cartera d'agricultura del Consell de Mallorca, Pere Llinàs, visità el mes passat la CPP de Pollença. Pere Llinàs es presentà a les eleccions com a independent amb les llistes del PSM en representació de L'Unió de Pagesos.

El motiu de la visita fou el conèixer d'aprop les obres realitzades i les que resten per a realitzar. Esmentà favorablement el gran nombre de socis de què es disposava tenint en compte el poc temps de funcionament. Es parlà de la possibilitat d'obtenció de crèdits i subvencions per a l'adquisició d'uns nous terrenys amb la

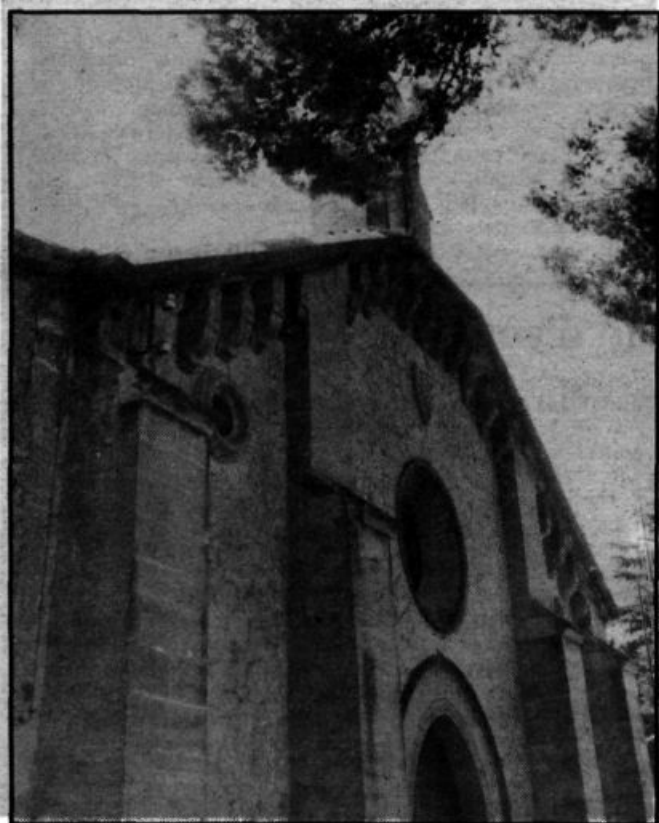
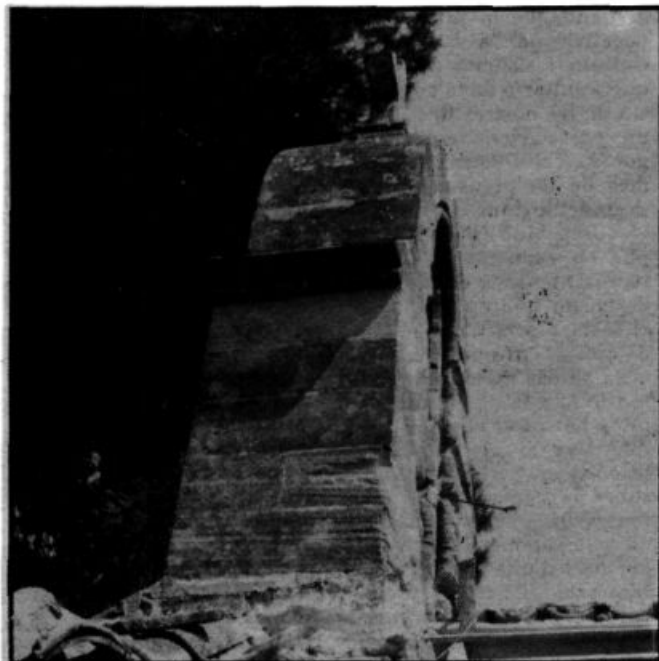
finalitat de dispondre d'un local més ample. Assegurà també l'arribada d'una subvenció de 500.000 ptes. en un termini breu.

Un dels temes importants de la seva visita fou l'estudi de cultius a potenciar. Es parlà concretament de fomentar el iverneros i cultius primerencs. Per a començar es subvencionarà un ivernero pilot de 400 m2. per experimentació. D'aquesta manera es podran provar diferents llavors, fer proves de resposta de les diferents varietats al nostre clima i també un estudi de la productivitat i rendiment d'hortalissa.

MARGARIDA BIBILONI
ALEMANY
Maig 81

L'oratori del Roser-Vell, restaurat

Donada la circumstància del fet de la reforma de l'oratori del Roser-Vell completam el reportatge que Pep Bordoy havia preparat, per a celebrar aquest esdeveniment, amb la col·laboració literària de Bernat Cifre.

Degut a l'estat precari i la consegüent amenaça de runa de l'oratori del Roser-Vell, no fa molt es començaren les obres de reforma per tal de conservar-lo.

Abans de començar l'entrevista amb l'arquitecte tècnic que les dirigeix Pere Nadal, i perquè serveixi d'introducció a aquesta, vull fer una mica d'història de l'anomenat Roser-Vell.

A l'any 1406 viatjava des de Roma el patró Arnau Roser, amb un vaixell carregat de blat; amb això el sorprené una forta tempesta i va prometre que deixaria la Verge del Rosari que portava, en el primer lloc d'España que aconseguís desembarcar; la borrasca el va dur fins a les costes de Pollença i a poca distància del poble va fer construir una capella sota la invocació de nostra senyora del Roser, a on va col·locar la devota imatge. (Història de Pollença, capítol XIII, segon tom).

Sembla ésser que per aquests segles era costum edificar el que s'anomenava "Humilladeros" als entrefors i punts de confluència de les vies públiques; tapant-los amb una mica de teulada que al mateix temps que donava cobri a la imatge, també servia de refugi als passatgers que els aplegava l'aigua, així com una bona ombra a l'estiu. La imatge doncs, a mena de humilladero cobert podia estar en el punt de confluència dels camins de Palma i Lluç com a signe de devoció dels pollencins els quals potser que en el mateix segle XIII o a principis del XIV, la col·locassin a aquell entreforc a l'entrada de la Vila.

Ens demanam, per què Roser-vell?

—Sembla ésser que la denominació de "vell" ja l'hi donaven en el segle XV i indica el llarg temps de permanència en aquell lloc. De la Història de Pollença de Mateu Rotger i Capllonch (canonge).

ENTREVISTA
A PERE NADAL,
ARQUITECTE TECNIC

Després de la curta His-

tòria, començaré l'entrevista que vaig fer a Pere Nadal, a qui deman:

—De qui va sortir la idea (oportuna) de dur a terme el posar en condicions aquest Oratori que ens trobam quan sortim o entram a Pollença pel carrer del Roser-vell?

—Va ésser el Donat, que un dia me'n va parlar i em va fer a saber el malament que es trobava l'oratori, jo vaig anar a parlar-ne amb el Vicari, i anàrem a veure-ho, abans d'això havíem anat a parlar amb el Batlle per veure quina ajuda econòmica ens podia donar l'Ajuntament. Aleshores ell ens va posar amb contacte en l'abans Arquitecte tècnic de l'Ajuntament Miquel Capllonch, plegats anàrem a veure les futures obres; es va mirar l'estat precari de la cuberta i els cruïxos que tenia a la part del camí de Ca'n Bosch i consideràrem que era necessari adobar-ho.

—Quin pressupost fereu per a la reforma?

—Calculàrem damunt un milió i mig de pessetes.

—Qui es va encarregar de demanar la subvenció? Quants d'anys fa d'això?

—Quant a l'any no puc dir exactament si era el 78 ó 79. l'església va ésser la que va dur tot el procés, prime-

supost a l'Obispat; degut a que fan unes reunions mensuals per possibles ajudes econòmiques a les esglésies; després per mediació seva era presentat al Consell.

—Va concedir el Consell la totalitat de la subvenció?

—No, només va arribar a una tercera part (45.000 pts.), la intenció de l'Església no era que el Consell donés la totalitat d'aquella, sinó que es confiava amb una ajuda per part de la família de ca'n Bosch i si hagués estat així a més del que donés el Consell també es demanaria una aportació popular, però no va ocórrer el previst i s'ha hagut d'ajustar l'obra al pressupost amb el qual es contava per part del Consell.

—A què ha estat deguda aquesta demora en el començament de les obres?

—Bé, la demora ha estat deguda a les diverses negociacions amb els distints constructors (3 ó 4) això ha dut temps degut a què ho havíem de fer amb aquest pressupost tan limitat, és a dir, que al final a dut a terme la reforma el que ho ha pogut fer més aviat, dins el que cap, i les condicions econòmiques que més ens han convençut, l'empresa és construccions Valls i els operaris han estat: Antonio Caballero i Luis Salix.

—Ara ja està llesta la reforma, l'altre dia vaig sentir tocar una campana allà, vol dir això que també l'heu feta arreglar?

—Sí, la duiguèrem a Fernando Gustran i ell va arreglar els passadors i la posà a punt.

—Quin temps han durat les obres?

—Tenint en compte que començaren el primer de maig i avui ja està llest, més o manco un mes.

—Hi ha molta gent que es pensa que l'oratori del Roser-vell és propietat de la família de ca'n Bosch, com ja es pot veure a la curta història que encapçala aquesta entrevista no parla res de tal propietat. Quin empiu té de l'oratori aquesta família?

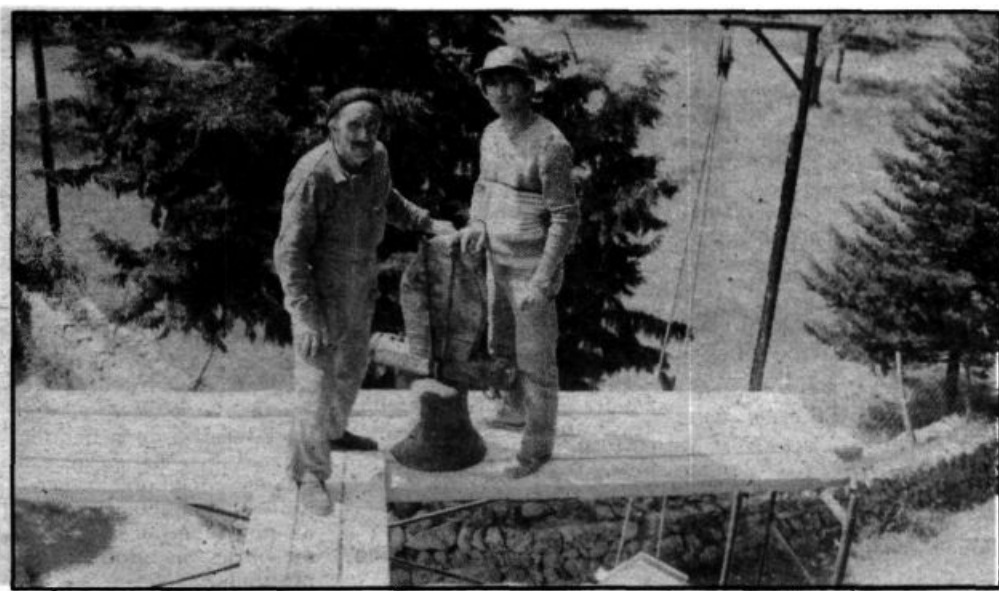
—Això t'ho podria contestar millor el vicari o qualcú vinculat amb l'església, jo el que sé és que ells tenen un document firmat que els hi dona un dret d'enterrament, però res més.

—Vols afegir qualche cosa més?

—Suggeriria a qui ho hagi de fer que adobi aquells pins que pengen part damunt la teulada.

Moltes gràcies i fins una altra.

Pep Bordoy
Fotos Pere Nadal

Un oratori d'airosa arcada

Vetaquí l'aire de l'estrofa més airosa. La millor estrofa dels GOIGS A LA PATRONA, de Costa i Llobera: la dedicada al Roser-Vell. Aquests "Goigs" que, com sabeu, són la història mariana de Pollença, canten, un darrera l'altre, els temples, santuaris i capelles de la Vila. Efectivament, els nostros temples, petits i grossos, o estan dedicats a Maria, o Maria hi es venerada en ells sota alguna advocació: el Puig, el Calvari, la Cella, Sant Jordi, el Convent, Monti-Sion, i el que ens ocupa ara, El Roser-Vell. Tots ells fan la corona a la Parròquia, trono de Ntra. Dona dels Angels, Patrona de Pollença. No és per a dir-ho, però la nostra història beata és la història de la devoció a la Mare-de-Déu. Privilegi que tenim!

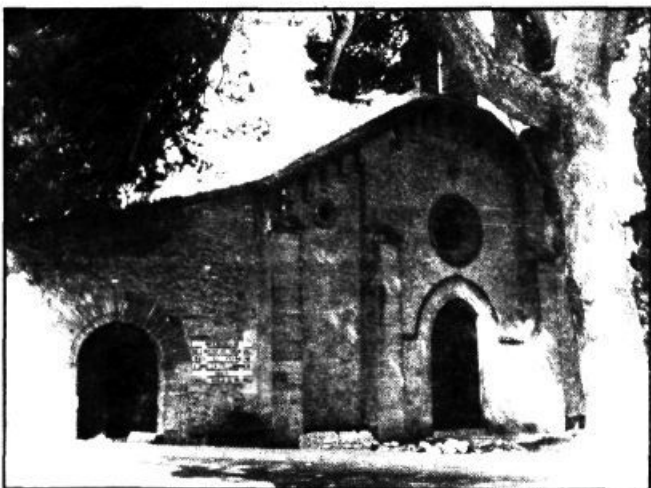
Repassem la "super-estrofa" d'En Costa, la qui fa 7 de les setze dels Goigs:

*Un Oratori — d'airosa arcada
té nostra Vila — per esquinzell:
és que del poble — guarda l'entrada
la santa Verge — del Roser Vell.
Per fer als qui entren — bona rebuda,
lo dolç misteri — s'hi veu retret,
de quan Maria — entra i saluda
allà en la casa — d'Elisabet.*

Preciosa! Des de les quatre "r" del primer vers, fins al final, passant per la referència a La Visitació — "lo dolç misteri s'hi veu retret" — la dolça, senzilla visita de Maria, que tot just havia concebut el Messies, a la seva cosina Isabel que, ja a la 3a. edat — oh excepció! — esperava de 6 mesos el petit Bautista.

Es que el Roser-Vell està dedicat a LA VISITACIÓ (com el Puig ho és a L'Anunciació). Amb aquest Oratori Pollença fa bona rebuda als qui ens visiten. El Roser Vell és un monument de "Wellcome!"

Tradicció marinera (1406) Ja sabeu: la nau del Patró Arnau. Carregament de blat. Temporalàs. I: "Si quieres aprendre a rezar, vete a la mar". I el patró Arnau del Roser, enlloc de flastomar (com fa la gent sempre seguit), promet oferir la imatge que portava, la Verge del

(Foto: J. Cerdà)

Roser, advocació del seu llinatge, al primer port que tocàs. Fou Pollença. Fòrem noltros els agraciats d'aquella bella icona.

Es col·locada a un cap del poble: a l'entrada pel camí de Ciutat. Una porxada (un "humilladero") per a començar. Després una capella. Després s'engrandeix, i s'hi adjunta la casa del guardià. Els Agustins ens fan propostes d'establir-s'hi. Però res. Més sort haguèren els

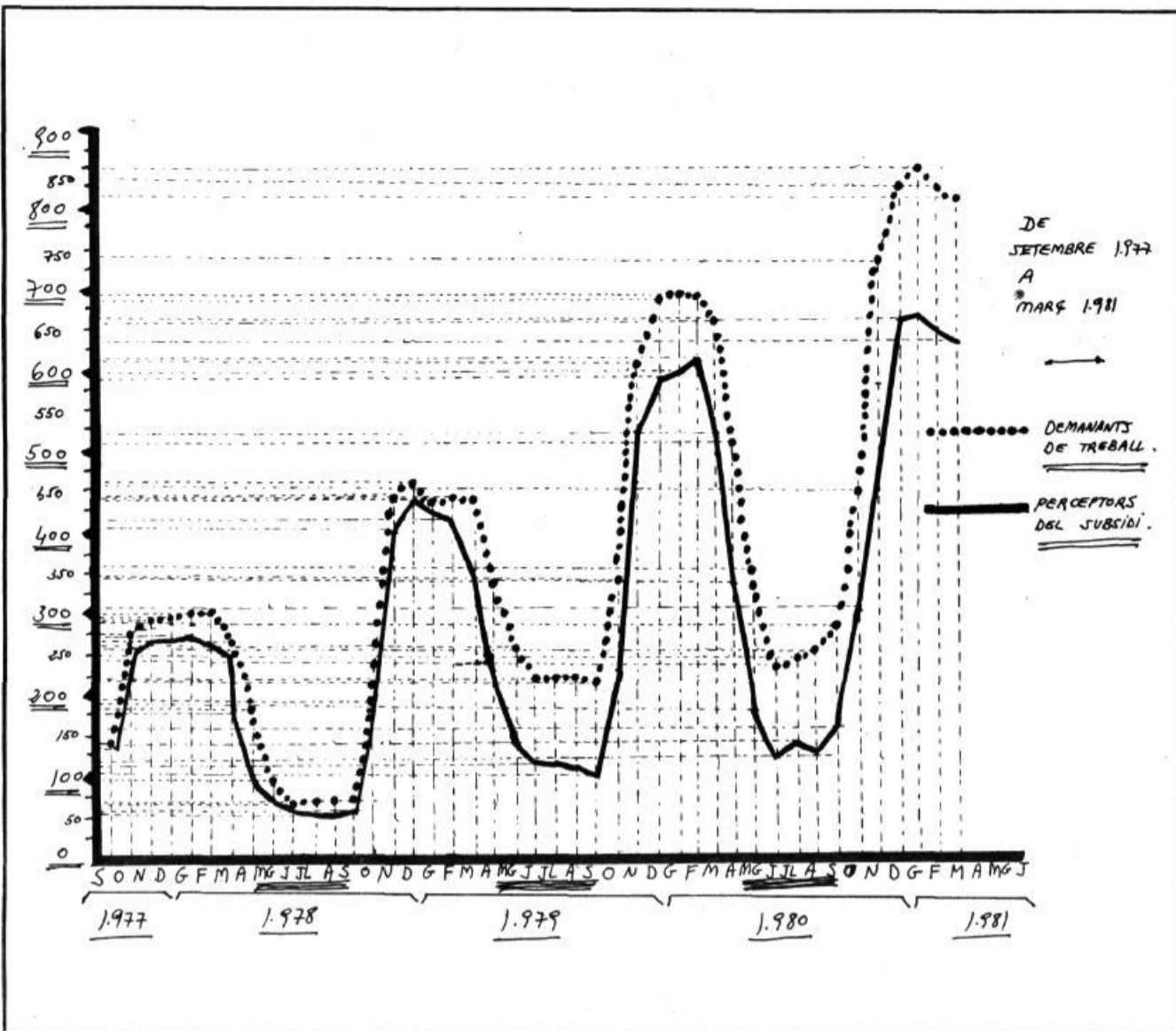
ren establir-s'hi les monges tancades Dominiques de Santa Catalina de Sena (1705).— La restauració actual data de les acaballes del segle passat i principis d'aquest, i és obra primerament del gran Ecnòm D. Joan Cifre, de Ca'n Cusset, i d'En Costa — que a la vegada es dedicava en cos i ànima a arreglar Monti-Sion i posà mà també en El Puig. Però fou sobretot un oncle meu, el Rvd. D. Bernat Cifre i Gelabert, de Ca'n Garrut (1862-1920), germanastre de mum-pare, l'artífex del nou "Roser-Vell". Ell hi perdé el corbam i... el sarró, refent aquells murs i "airosa arcada". D'allà en va ésser custos, allà hi digué moltes Misses, i allà organitzava festes i balls de pàges, sortint sempre a ballar "la primera" volant-li la sotana...

Arribat, ultimament, l'oratori a un grau insospitat d'abandó; després que feia oi contemplar els forats de la teulada... s'està repa-

rant de valent, gràcies als doblers que ens ha enviat el Consell Insular. Gràcies CONSELL! Com és lògic, si ho volem deixar tal com cal, encara hi podem afegir... (venc a dir... no sé si m'explic...).— Quan estiguin acabades les obres, quan ja no hi plugui dedins, quan es recomponguin les peces d'art... ens hi trobarem bé al Roser-Vell. Llavors podrem ampliar i detallar aquesta història, ara només en apertiu, pres de la "Història de Pollença", tom II, capítol 13. Llavors sota l'"airosa arcada" assaborirem — encara hi ha lloc per a la pregària i la poesia — el "dolç misteri" de LA VISITACIÓ de les dues cosines. Llavors al Roser-Vell — casa nova i neta i endreçada, com el domicili jueu de Zacaries i Isabel a Ain Karim, a pocs kms. de Jerusalem — cantarem el "Magnificat", el càntic jove de la joveníssima Maria davant la setuda Isabel, que sent botar dins son ventre el "baby" Joanet:

*"Magnífica la meua ànima al Senyor,
I exulta mon esperit en Déu, salvador meu..."*

Bernat CIFRE

L'atur a Pollença, números canten

El problema de l'atur, que juntament amb el terrorisme és la més greu qüestió plantejada a nivell d'Estat Espanyol, comença a manifestar-se a Pollença d'una manera alarmant: el nombre d'aturats i demanants de treball augmenta espectacularment com es pot veure al gràfic, i la fredor de les xifres ens mostra d'una manera ben clara la magnitud del problema i ens fa pensar en quin temps podrem aguantar la sangria que suposa per la nostra economia la manca de treball i l'estancament que comporta a tots els nivells.

Hem passat de la excessiva oferta de treball a l'escassa més preocupant tan sols amb un període de sis o set anys i sembla que encara no ens aturarem aquí. El temps en que els treballadors d'hosteleria (i també la gent del camp) eren absorbits a l'hivern per la potent indústria de la construcció, ja han quedat arreu. No tan sols després de l'estiu molts d'aquests (la gran majoria) treballadors es troben sense feina, sinó que veuen també amb molta preocupació com de cada any els contractes de treball per a l'estiu són més curts. Compten tan sols a l'hivern amb el subsidi de l'atur (Els que el poden tenir, que no són tots) que amb l'actual

legislació no cobreix ni de mitges les seves necessitats.

L'hivern és de cada vegada més mal de passar i molts pensen ja en la quimera que suposà el tan anomenat "Boom" turístic que va canviar total i brutalment tota la nostra economia, i que com a conseqüència de la manca de planificació (inexistent) entre altres motius, comença a rompre-se en mil bocins. Potser el més greu de la qüestió és la gran dificultat de trobar ara, avui per avui, una indústria alternativa a la del Turisme que ja s'ha demostrat és totalment insuficient amb les actuals condicions, malgrat pensem que un replantejament a fons d'aquesta activitat aconseguiria millorar les perspectives.

Ja han desaparegut les petites i mitjanes indústries (rafia, tèxtils, exportació de productes del camp principalment fruits secs, etc.) i també els tallers artesanals que un temps foren la base principal, juntament amb la pagesia, sota la que es desenvolupava tota l'economia pollencina. I el camp, tant de temps abandonat, té molts de problemes a solucionar abans de poder oferir una alternativa. Mentre tant, i això és un perill, ens estem acostumant a viure amb la terrible realitat de l'atur i amb la fredor de xifres i estadístiques. Darrera hi ha molt més que això: Humiliació, necessitat, la desesperança dels joves que havent de començar a caminar ja es troben el camí tancat.

No hi ha miracles, el problema de l'atur no és tan sols a Pollença i aquí no tenim més recursos que a altres bandes, però cal cercar solucions i maneres de amortiguar al màxim els efectes desastrosos de l'atur i cercar noves alternatives,

potser, mirant enrera; el que no hem de fer és deixar-nos dur per una corrent fatalista i acostumar-nos a conviure amb un problema de tal magnitud. Les xifres no enganen, al març d'aquest any 81 hem arribat a 630 perceptors del subsidi i 812 demanants de treball; amb una població de 10.000 habitants suposa respectivament un 8,12 per cent i un 6,30 per cent. Si treim percentatges aproximats dament la població activa, els tants per cent augmenten desorbitadament. Són xifres per a una reflexió.

COMENTARIS AL GRÀFIC

El gràfic ha estat confeccionat en base a les dades facilitades per la "Direcció General d'Ocupació i Promoció Social, Servei d'Ocupació i Acció Formativa", que depen directament del Ministeri de Treball; abarquen un període des del Setembre de 1977 al Març de 1981 referit exclusivament a l'àmbit municipal de Pollença. La línia horitzontal reflecteix els mesos corresponents a l'any que s'indica davall; per tal de destacar els mesos de l'estiu on les xifres disminueixen considerablement, aquests apareixen subratllats. La línia vertical marca el nombre de persones que reben el subsidi d'atur (línia contínua) y els demanants de treball (línia puntejada). Les lletres que apareixen sota la línia horitzontal són les abreviatures dels mesos de l'any (així S: Setembre; G: Gener; MG: Maig; JL: Juliol, etc.).

A primera vista es pot observar ja la línia ascendent tant en els mínims com en els màxims de demanants de treball i perceptors

del subsidi, així podem veure que el mínim comprès dins aquest període de temps és de 68 demanants de treball al mes de Juny de 1978 i 58 perceptors del subsidi al mes de Juliol del mateix any. Aquests nombres estan molt enfora del màxim, que són 840 demanants de treball al Gener de 1981 i 669 perceptors del subsidi al mateix mes. Destaquen considerablement aquests màxims en relació als de l'any 78 que fou de 287 durant el mateix mes (Gener) tant de demanants de treball com de perceptors del subsidi.

Es pot observar l'important descens de les xifres durant els mesos de l'estiu (subratllats al gràfic).

Els màxims per any de demanants d'ocupació ha estat el següent: 284 al 77 (desembre), 454 al 78 (Desembre), 678 al 79 (Desembre) 827 al 80 (Desembre) i 840 al 81 (Gener, tenint en compte que es mostren dades tan sols dels tres primer mesos d'aquest any). Els mínims: 129 al 77 (Setembre), 68 al 78 (Juny), 216 al 79 (Juny), 232 al 80 (Juny), no es pot donar el mínim del 81 perquè no han arribat encara els mesos de mínima (mesos de l'estiu).

Quant al màxim de perceptors del subsidi de l'atur han estat el següents: 280 al desembre del 77, 436 al Desembre del 78, 584 al Desembre del 79, 664 al Desembre del 80 i 630 al Març del 81. Els mínims: 129 al Setembre del 77, 58 al Juliol del 78, 103 al Setembre del 79, 113 al Agost del 80. S'observa una proporció que se mantenen entre màxims i mínims tant de demanants de treball com a perceptors del subsidi.

J.C.

El dret a l'avortament

Fa unes quantes setmanes l'avortament es va legalitzar a Holanda. El diumenge 17 de maig es realitzaren a Itàlia dos referèndums, un que proposava l'ampliació de la llei de l'avortament vigent i un altre que pretenia la seva anul·lació. Cap dels dos va obtenir els vots necessaris, i per això continua vigent la llei anterior.

A Europa hi ha actualment 4 països on l'avortament és legal: a més dels dos ja citats, Itàlia i Holanda, hi ha Anglaterra i França. Als altres països, excepció feta d'Espanya, Irlanda i Portugal, l'avortament està més o manco tolerat.

La situació al nostre país és ben coneguda: l'avortament està penalitzat com a delictes contra la persona humana (articles 311 i 417 del Codi Penal); coneguts són els casos de les 11 dones de Bilbao, un altre procés que hi va haver a Madrid i el darrer cas del Centre de Planificació "los Naranjos" de Sevilla on estan encausades més de 500 persones. Al marge d'aquestes lleis i processos la realitat ens diu que hi ha uns quants de cents de mils de dones espanyoles que avorten cada any; el Tribunal Suprem reconeixia l'any 1973 que s'havien practicat 300.000 avortaments dins l'Estat Espanyol; és d'imaginar que la xifra augmentaria escandalosament si comptàssim els practcats a l'estranger. No se sap amb exactitud el nombre de dones que moren cada any en el curs d'avortaments realitzats en males condicions, però estem segures de que són moltes.

Però per que avorten tantes dones? En la nostra opinió les causes poden ésser:

A) La cultura masculista que vivim ha enfocat sempre les relacions sexuals home-dona cap a la satisfacció de l'home i cap a la reproducció de l'espècie, d'aquí que el model de relació sexual imperant és aquell que acaba en el coït, amb el conseqüent risc d'embaràs.

B) La informació i venda d'anticonceptius ha estat penalitzada fins fa poc temps i actualment encara no està permessa la seva publicitat. S'han creat alguns centres de planificació familiar del tot insuficients. D'aquesta manera les

al·lotes i els joves en general arriben al coneixement dels anticonceptius d'una manera inexacta i a vegades perillosa a través d'algun amic o amiga.

C) La marginació i manca d'ajuda a què se sotmet a la mare fadrina fa que moltes dones avortin, cosa que no farien si la situació social fos més favorable.

D) Cada dia són més les dones que decideixen no tenir fills degut a la renúncia de llur pròpia realització que suposa el fet de tenir-los, perquè la cura i educació dels nins recau quasi sempre en la dona.

L'AVORTAMENT ES UN DRET DE LA DONA

Cada dona és ella l'única madona del seu cos, i pot disposar d'ell com vulgui.

Encara que creguem que l'avortament és una agressió al nostre cos, si una dona ha decidit avortar, ningú no té dret d'impedir-li ho.

La societat ha d'encarregar-se de que les dones no arribin a aquesta situació, però si hi arriben ha de posar els mitjans necessaris per a que l'avortament es realitzi sense perills per la vida de la dona, sense traumes i en les millors condicions possibles.

L'existència d'una llei anti-avortament no impedeix que aquest es realitzi, únicament el força a la clandestinitat. Per això creim que l'avortament ha d'ésser lliure, gratuït, sense discriminació d'edat o estat civil i decidit per la pròpia dona. És imprescindible per tant la creació de centres de planificació i informació sexual per evitar en la mesura que es pugui els avortaments, però mentre aquests existesquin hem d'exigir que l'avortament sigui legal i es realitzi en les millors condicions possibles per la dona.

DONES

VENC MOTO,
MONTESA "KING
SCORPION" 250 cc,

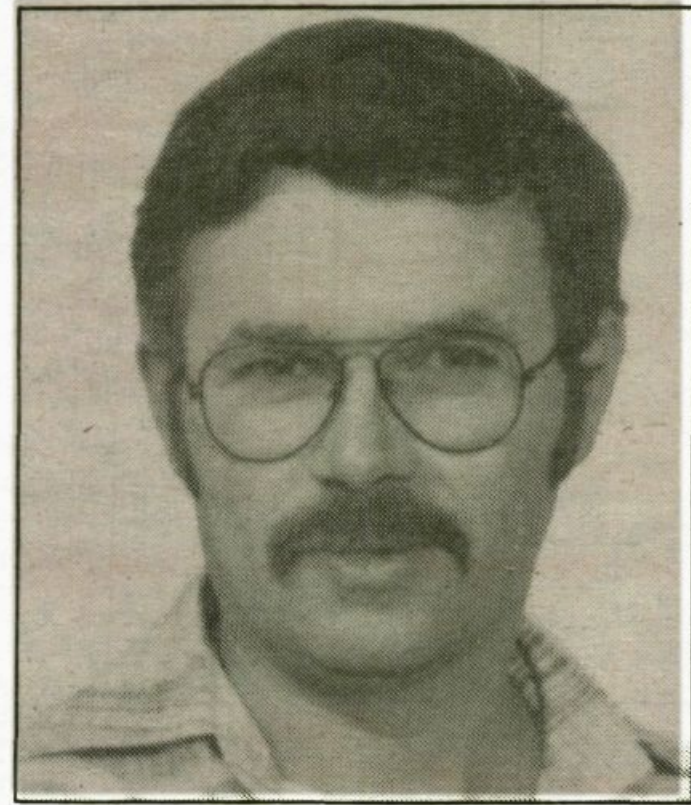
Inf.: Miquel Llobera,
Club Pollença

Aquest és l'any internacional del minusvàlid. El minusvàlid no necessita un any internacional, necessita una atenció sempre

El Gall

"L'anomenament de Dionis Bennassar com a fill il.lustre de la nostra vila, es el reconeixement d'una cultura popular viva"

Parla Antoni Marquet Pascual, president de l'O.C.B.-Pollença

Toni Marquet Pascual, president de l'Obra Cultural Balear de Pollença

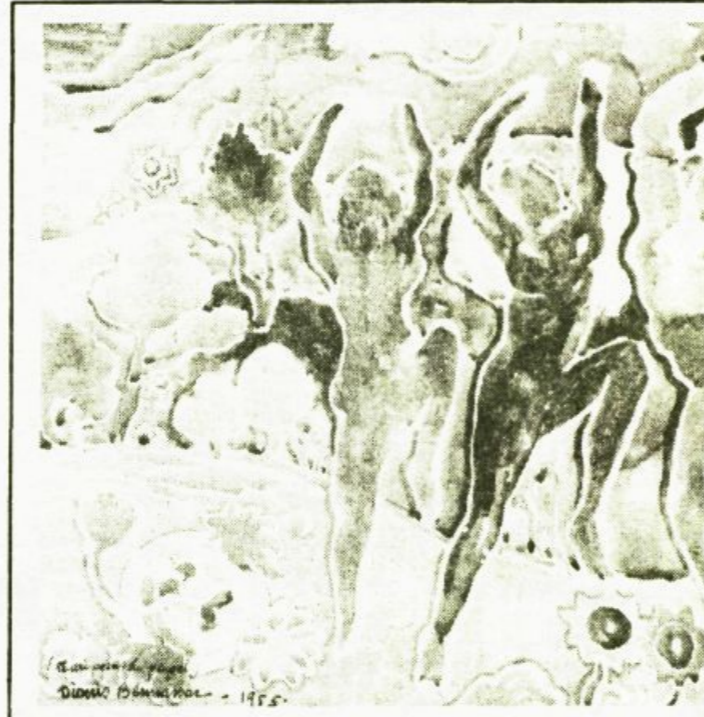
Davant la notficia publicada aquests darrers dies de la aprovació per part de l'Ajuntament de Pollença de l'anomenament de Dionis Bennassar com a fill il.lustre de la vila, "El Gall" ha trobat oportú parlar amb el president de l'Obra Cultural Balear de Pollença, Toni Marquet Pascual, per tal de conèixer la reacció davant la notícia de l'entitat promotora d'aquest fet. Recordem que ja al primer número de "El Gall", es donava notícia de l'iniciació dels tràmits reglamentaris per part de l'O.C.B.-Pollença; a partir d'aquella data, ja fa quasi dos anys, es començà una tasca que ha durat fins ara mateix. La sollicitud d'adhesions, signatures i opinions han suposat un esforç que ara es veu recompensat. També "El Gall", amb el seu número extraordinari, es va adherir a la campanya.

-Toni: Dionis, el nostre Dionís, ja es fill il.lustre...
-Bé, hauriem de puntualitzar alguna cosa... L'Obra Cultural Balear de Pollença encara no ha tingut, en aquest moment, comunicació del Jutge Instructor de l'ex-

pedient, en Mateu Cerdà, sobre aquest tema. Ens hem enterat com la majoria de la gent per la premsa. De totes maneres, les fonts d'informació d'aquesta premsa ens fan pensar amb la certesa de la notícia. Suposam que se'ns comunicarà d'una manera oficial, malgrat ja ha passat temps a bastament. De totes maneres, he de dir que malgrat l'O.C.B.-Pollença fou qui inicià tots els tràmits no se'ns ha tingut gens en compte amb l'organització posterior d'actes sobre la figura d'en Dionis. Pareix que no venia bé que fossim nosaltres els iniciadors de tot aquest procés.

-Davant la veracitat de la notícia, que suposa per l'Obra Cultural Balear de Pollença, que tu presideixes, el bon fi de les gestions que s'iniciaren ja fa dos anys?

-Primer de tot, he de dir que ens sentim molt satisfets de veure que aquesta iniciativa nostra, com altres que hem tingudes, ha arribat a bon fi. I més satisfets encara en aquest cas especial perquè la figura d'en Dionis Bennassar, entranyable per tots els

pollencins, era mereixedora sense cap mena de dubte d'aquest reconeixement... encara que no és la primera vegada que s'anomena fill il.lustre a una persona per suggerència i amb el suport popular, ja que tenim un exemple anterior en el cas de Guillem Cifre. Fins ara havia estat d'alt cap a

ix, sense que el poble s'enrixa d'aquest fet fins que es va consumir. En el cas d'en Dionis, ha estat tot el contrari: ha estat de baix cap a alt, no hi ha dubte que el seu anomenament com a fill il.lustre és el reconeixement d'una cultura popular viva, que no té d'elitismes ni acadèmiques, un reconeixement que es pot omplir a tots d'orgull i satisfacció.

-Recordem, si et sembla, tot el procés...

-El procés comença ja l'any 79, quan el president de l'O.C.B.-Pollença era na Nescia Masenyat. En el primer número de "El Gall" donàrem una notícia de la decisió presa per la Junta de l'O.C.B.-Pollença. Començarem una campanya de recollida de signatures i de sondeig a nivell popular per tal de l'acordada a la nostra proposta, que va esser totalment favorable. A partir d'aquí, començarem a publicar petits articles i comentaris sota la figura d'en Dionis a "El Gall", culminant amb l'edició del número extraordinari de l'Agost de l'any passat; un número monogràfic, podem dir molt complet i documentat, amb col·laboracions de gent molt representativa de la nostra cultura i que va esser tot un èxit en tots els aspectes. Per altra part el dia 26 de Juliol de 1980, elevarem una sol·licitud a l'Ajuntament recol·lectada per quinze signatures i personalitats representatives. L'Ajuntament acceptà aquesta sol·licitud unanimitat i va anomenar un jutge instructor, en Mateu Cerdà, que comença els tràmits legals que ara sembla que culminen.

-Enhorabona idò per aquest èxit i que no sigui el darrer.

-Bé, l'enhonorabona no és nosaltres, hi ha molta ment que ha col·laborat i ha ajudat a dur a bon fi aquest projecte, i a tots ells, al poble de Pollença, en general, olem donar les gràcies.

EDITORIAL:

Ja ha arribat l'estiu

A la fi!, l'hivern ha estat llarg i dur: pareixia que no s'havia d'acabar mai, que els calçons curts i les camisetes lleugeres haurien de romandre per sempre al fons de la caixa i que hauriem d'oblidar aquelles vetlades a la fresca on tot se sabia i de tot se parlava, però no, ja ha arribat l'estiu i quasi tots hem amollat un sospir d'alivi pensant en tot el que juntament amb la calor i les mosques ens arriba: aquelles estonetes a la platja, els dies més llargs i, potser, més alegres, la sangria i els estrangers, els picadors i les verbenes, els llançols humits de la suor i les nits curtes... i uns quans de mesos de feina (no per a tots) que ens permetran esperar amb una mica més de tranquil·litat els primers mesos de l'hivern que ve, sols els primers mesos. Amb la cara ben rioiera anirem a refrescar-nos a la platja en tenir una estoneta lliure; és veritat: que l'aigua no està massa neta, i que qualche plastic i altres porqueries lleven una mica de be-

llesa al paisatge; també han desaparegut els pins que un temps, diuen, arribaven fins a l'aigua, però podem admirar els monumentals edificis, mostra de la més avançada i progressista arquitectura; així sí, sense despistar-se massa no fos cosa que qualche barca d'aquestes que corren tant i s'costan fins a la vorera amb l'hèlice en marxa ens convertesqui el cap amb una ensalada, o que qualche expert i intrepit caçador submarí d'aquestes que cerquen els peixos que no hi ha per entre les cames dels nadadors ens enfortim pensant que som l'enfos més gros que s'hagi vist mai. Entre nadadeta i nadadeta aprendrem qualche paraula amb estranger que sempre ens anirà bé si aconseguim, cosa difícil, una feineteta de cambri, jardiner o qualsevol cosa a qualche moment; un contracte per quatre mesos, així sí, perquè com diu el pare (que s'ha comprat una altra cotxe nou i vol fer una piscineta al saletet): "Això ja no es com

abans, el temps de les vaques grasses ja s'ha acabat... tu firma el contracte per quatre mesos i ja veurem després si el podem allargar un poc perquè puguis cobrar el "paro" un parell de mesos... és clar, si hem de fer qualche foreta extra... és la crisi, la crisi".

I amb el cor ple d'agraïment i més content que un nin amb sabates noves, passarem per davant dels que no han tingut tanta sort pensant que serà qüestió d'anar alerta i fer bona per tal de poder renovar el contracte dos mesets més i així, gracies a la meravellosa política governamental, poder cobrar tres mesets més a l'hivern.

Entrant a Pollença pel pont de Sant Jordi, podrem veure la vella fabrica de teixits que un temps va ser la més potent industria del nostre poble, i pensarem amb un poc de pena com ha acabat, aquesta i altres petites industries, i cavilant ens recordarem d'aquell temps llunya quan tot eren petites

fabriques i tallerets artesanals on la gent es podia guanyar la vida fent feina tot l'any i no tan sols a l'estiu. Però... els temps canvien... és la crisi, aquesta p. crisi i no podem fer res.

Després, fent una copeta al cafè, sentirem parlar als vells d'aquell temps, ens contaràn de quan els pagesos no deixaven un pam de terra sense sembrar i tot ho aprofitaven, quan els pescadors agafaven el peix que volien perquè la brutor i la inundació encara no els mataren i d'aquell pinaret que hi havia allà on ara hi ha l'urbanització, aquell pinaret on s'hi feien uns esquilassons com a plats. "Ara tallen els pins i semblen ciment", diu un vell tot empenyat, "I ens falta fins i tot l'aigua, i la brutor ens menja... i no s'aturen encara".

Però l'estiu ja és aquí, ara tot anirà millor... després ja ho veurem... tanmateix, amb aquesta crisi, no podem fer res.

LA PATRONA 1979

MOLTS ANYS ALS POLLENCINS

EL GALL

L'ocb comença les gestions per la proclamació del pintor Dionis Bennassar fill il.lustre de Pollença

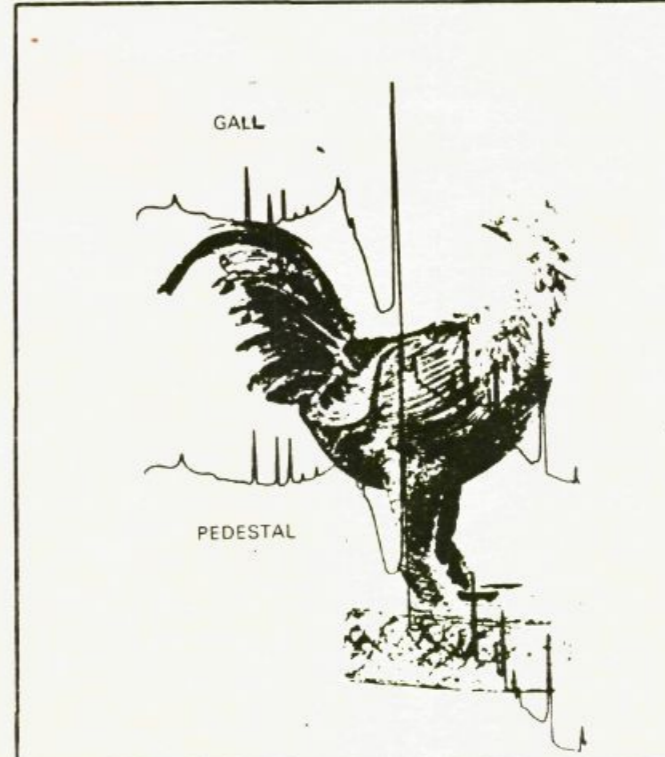
Aquesta delegació ha començat la tramitació per a demanar a l'Ajuntament que proclami fill il.lustre de la vila el pintor Dionis Bennassar, que realitzava les obres més importants que s'han produït en aquest país. La comissió per reclutar adhesions i signatures ha treballat en compte diverses entitats artístiques, culturals, comercials i socials, així com informacions fotogràfiques. Amb tot s'obté el veritable èxit: l'Ajuntament accepta la proposta i es comença a tramitar la sol·licitud. Per a més informació, es pot contactar amb l'O.C.B. de Pollença, C/ Costa i Llobera, 11.

ROWLAD FADE GUANYADOR DEL XVIII CERTAMEN INTERNACIONAL DE PINTURA DE POLLENÇA

Los dibujos de la tina y los colores del espectro de Rowlad Fade.

"El Gall pollencin", dibuix d'Aligi Sassu

L'espectre del "Gall" de Benin de Bronze de l'Art Benin, segons la revista "El Correo de la Unesco"

El "Gall" de Uchiroseop Xines, segons l'Editorial Bruzera, de Barcelona

DIONIS BENNASSAR

(1905 - 1967)

La importància tel.lúrica del gall

Quina visió més clara d'allò que entronca la importància i la potència històrica amb la pau i la germanor tingueren ja els nostres avantpassats de fa més de set segles, quan escolliren com a símbol heràldic i distintiu de Pollença la figura tan significativa d'un GALL, per a l'ordenació de l'Escut representatiu de la nostra Vila patriarcal!

Perquè el GALL, a més del testimoni de poder i puixança que ha volgut fer batejar dins el cor dels pollencins, ja més o menys definit amb la llegenda de l'escut "VIGILANTIA POLLET INTER SIDERA", també ha estat signe de la nostra noblesa, de la nostra evolució constant, i del progrés d'un poble on hem crescut "fills d'una raça dreturera i forta que unia el seny amb l'impetu".

A la biblioteca d'un monestir budista perdut dins les muntanyes de l'Oest de la província xinesa de Fan-Su, s'hi descobrí l'exemplar més antic del llibre imprès. Data de l'any 868. I a Xina és on es trobaren vestigis de la fabricació de paper ja a l'any 105 de la nostra Era. A més, aquest immens país, possessor de tanta saviesa antiga, fonamenta el seu hooseop en dotze animals: i, entre ells, el GALL no hi manca, perquè, precisament, és un dels més importants. Aquest tipus d'oracle o zodíac se remunta al segle II abans de Crist, època de la dinastia Han.

A l'Orient se considera que el GALL "Yu Chi", en xinès—encara l'element "yang", que representa el calor universal, la força i la vida. Tant és el poder que aquests països admiren del GALL que, fins i tot, li atribueixen la capacitat de transformar-se en criatura humana, per tal de beneficiar o perjudicar la Humanitat. I tot persona nascuda sota el signe del GALL és optimista per naturalesa i acostuma sentir apassionadament en la iniciació de qualsevol empresa.

L'antic regne de Benin, que crearen els bini, situat a l'oest del delta del Níger, en el territori de la Nigèria actual, tingué la seva època d'apogeu durant els segles XII al XVII. Fou quan sorgí el cèlebre art escultòric de Benin, entroncat amb el dels orubra d'Ife. Se tracta de caps i busts, figures humanes i animals, peces totes elles realitzades en bronze, pel procediment de la cera perduda. I entre tots els motius de l'obra artística dels bini, hi destaca el GALL. "El Correo de la Unesco", en el número corresponent al mes de març d'enguany, dóna prou informació al·ludint al fet de que la Ciència està al servei de l'Art. El GALL de bronze que reproduïm, escultura dels bini, és de la pàgina 23 de dita revista. Els diagrames superposats a la figura del GALL són els espectres de raigs gamma obtinguts amb la radiació electromagnètica quan les mostres preses d'ambdues parts de l'objecte —de l'escultura— foren activades per neutrons en un reactor. Tot això comprova l'autenticitat del GALL de bronze que pertanyent a l'art escultòric de Benin.

No vull acabar sense assenyalcar que el 1981 que vivim transcorre sota el signe del GALL. Déu faci que, ja que Pollença el té per distintiu, sia un any de prosperitat, pau, germanor i tot allò millor que els pollencins trobem que sia necessari i profitós.

I per altra part, que el nostre periòdic "EL GALL" pugui assolir encerts i, sempre amb seny i eficiència, equilibri i dignitat.

MIQUEL BOTA TOTXO
Pollença, 1981. - PAU

Ha sortit "El Llop" revista de l'OCB de Llubí que ve a repoblar la nostra minvada fauna lingüística insular

El per què d'aquesta revista va lligat al per què de l'OCB a Llubí.

Fa temps que veiem la necessitat de crear si no l'OCB sí alguna entitat semblant que servís de canalitzador a les aspiracions culturals del nostre poble; era un fet evident que ens quedàvem un tant marginats respecte a altres pobles de la nostra illa. Les dificultats; però, que suposa crear una entitat com aqueixa ens foren desastroses moltes vegades. Les postures vàlides no són les derrotistes i fatalistes i ho volem demostrar amb la creació d'aquesta delegació de l'OCB, però també hem de confessar que els impediments són molts i les ajudes poques perquè la indiferència i l'abúlia estan tan arrelades dins el nostre caràcter que dificulten qualsevol iniciativa. No és aquest el moment d'enumerar les traves que impedeixen el nostre normal funcionament, deixem però constància que existeixen i que esperem superar-les. El per què de l'OCB de Llubí, per tant, respon a la necessitat d'omplir un espai cultural que consideràvem buit en aquells moments, i així ho fèrem a saber al nostre Ajuntament a la carta de salutació que li enviàrem. Les causes d'aquesta buidor són més complexes i les culpabilitats recauen damunt tots, no podem deixar de remarcar, però, la manca d'interès cap a la nostra cultura dels homes que han ocupat

OBRA CULTURAL BALEAR

ÉS UNA ASSOCIACIÓ LEGALMENT CONSTITUÏDA QUE TÉ COM A FINALITAT LA PROMOCIÓ DE LA NOSTRA CULTURA. D'ACORD AMB ELS SEUS ESTATUTS, L'OBRA CULTURAL BALEAR TÉ PER ÀMBIT D'ACTUACIÓ LES ILLES BALEARS. SI ESTIMAU EL PAÍS I EL VOLEU DEFENSAR L'OBRA CULTURAL BALEAR US INTERESSA

les cadires del nostre Ajuntament ja que és a ells als qui correspon principalment aquesta funció. Tampoc caurem en la tentació de pensar que representen l'única solució als problemes culturals del nostre poble, i de pensar que són els redemptors o de pensar que te-

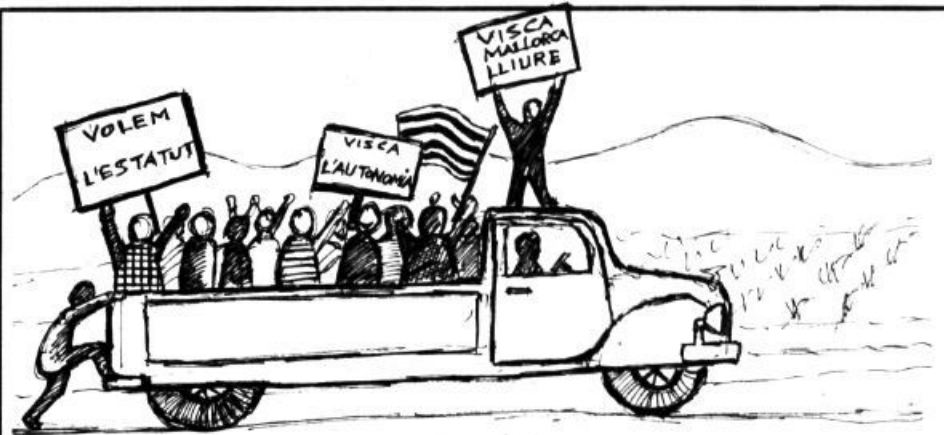
nim el monopoli de la cultura i de la veritat; no som ni serem més que una delegació de l'OCB, una solució que arriba potser una mica tard.

El per què d'aquesta revista va lligat a la necessitat d'acostar i fer a saber les aspiracions de l'OCB al nostre poble, és una revista de l'OCB de Llubí, oberta com ho és la mateixa OCB a tothom. Els objectius són ben senzills i ben importants: donar a conèixer i fomentar la nostra llengua i la nostra cultura. Que això és política? Naturalment que ho és, però aquesta és la nostra única i irrenunciable política: lluitar per la nostra identitat, per la nostra nació, per la nostra cultura i per la nostra llengua.

Per altra part, el nom d'aquesta revista ens identifica com a llubiners, és a dir, llobins, del LLOP, del adjectiu llatí LUPINUS; i també defineix el nostre caràcter i la nostra línia, voraç i perillosa com el quadrúpede carnívor, però no us atabaleu, el nostre és ja un llop civilitzat, un llop que reconeix els enemics i sap controlar la seva ferocitat.

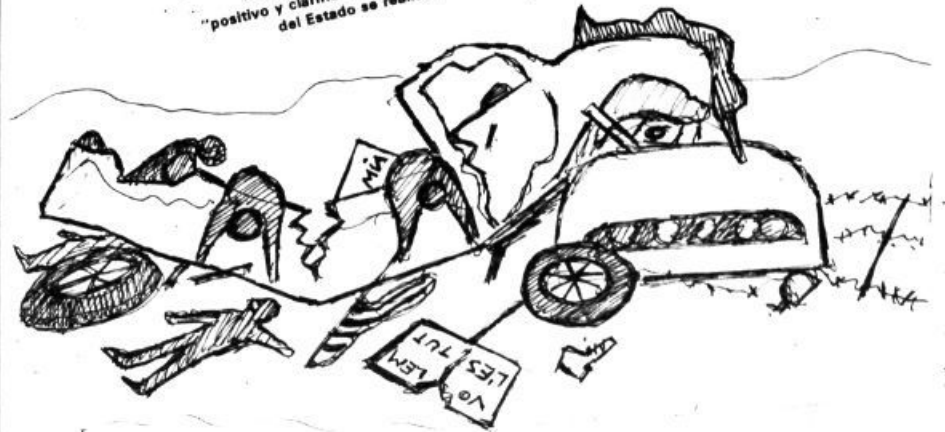
Per acabar, vos recordam que les portes de l'OCB i d'aquesta revista estan obertes a totes les vostres col·laboracions i que esperam que aquest llop que acaba de néixer tengui una vida llarga, profitosa i si és possible regalada. Amén.

EL LLOP

No habrá frenazo a las autonomías

El documento de García Enterría, calificado de "positivo y clarificador", permite que la nueva configuración del Estado se realice con seriedad y rigor

EFFECTIVAMENT, NO HI HAGUÈ FRENADA AUTONÒMICA

Les cançons de les Illes, cançons del món

Amb caràcter, essencialment, de promoció cultural, la CAIXA D'ESTALVIS DE BALEARS -SA NOSTRA-, que tant estima la nostra terra i amb tant d'amor promou tot allò que l'exalta i tot allò que la dignifica, ha organitzat i patrocinat, sempre d'acord amb la Inspecció Provincial d'Ensenyança de les Balears, la Quarta Lliçó de "LES CANÇONS DE LES ILLES, CANÇONS DEL MON, per a totes les Escoles i Col·legis de Mallorca. "ELS VALLDEMOSSA", grup mantenidor de l'esperit popular de la nostra música, tenen a càrrec la tasca d'impartir aquesta quarta lliçó, com ja ho feren amb resultat positiu i satisfactori amb les tres lliçons anteriors.

Aquesta activitat haurà suposat més de dues-centes actuacions del grup "Els Valldemossa" a les Escoles de les poblacions mallorquines; i han estat milers i milers de nins i nines que se n'han beneficiat.

A Pollença, la quarta lliçó fou impartida el dimecres 13 de maig. Després d'estudiar i d'interpretar les nostres cançons il·lenques, també s'estudiaren els balls, història, tradicions, art i via; és a dir, tota la valuosa meravella del patrimoni ancestral del nostre arxipèlag. I es dedica també un homenatge a "The Beatles", interpretant algunes cançons traduïdes de l'anglès a la nostra llengua. Com s'ha fet amb les tres lliçons anteriors, amb la quarta s'ha distribuït el corresponent opuscle explicatiu.

HOMENATGE A LA CENTENARIA DONYA FRANCESCA COMES TERRASSA

Donya Francesca Comes Terrassa acomplí cent anys el 15 de maig. Amb tal motiu se li tributà un senzill i emotiu homenatge. El Magnífic Ajuntament li entregà una Placa d'Argent commemorativa. SA NOSTRA li concedí una pensió vitalícia. I el poeta Miquel Bota Totxo li dedicà les següents estrofes:

HOMENATGE A DONYA FRANCESCA COMES TERRASSA, CENTENARIA DE POLLENÇA

En perfilar aquest himne d'homenatge a les cent roses de la vostra vida, estim encara més tot el paisatge que us ha endolcit d'un segle la florida.

La vida de la vida teniu vos i amb l'avior un tresor de joventut, perquè amb el cor valent i generós heu assolit la pau, la plenitud.

Avui regna l'encís de l'esperança avui el món es mostra més fidel, avui el sol encén la benaurança, avui fins els aucells broden el cel.

Avui Pollença exalta amb llum de festa la germanor que mou vostres afanys, i la joiosa i gràvida conquesta que us ha posat corona de cent anys.

—oOo—

CICLE DE CONFERÈNCIES PEDAGÒGIQUES.— Organitzat per l'Associació de Pares i Claustre de Professors del Col·legi de Monti-Sion, i com a promoció cultural de la CAIXA D'ESTALVIS DE BALEARS -SA NOSTRA-, s'ha celebrat en el Saló d'Actes de l'ajudat Col·legi un interessant cicle de conferències pedagògiques, amb la intervenció de don Alfredo Gómez Barrusell, Doctor en Filosofia i Ciències de l'Educació, don Antoni Oliver, C.R., Doctor en Història Eclesiàstica, i don Tomàs Gómez Pérez, Inspector i Cap del Grup de Narcòtics.

ESPÀI PATROCINAT PER LA

CAIXA D'ESTALVIS
DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

La nostra flora: la Mare-selva

és un roser silvestre. A Catalunya s'anomena Lligabosc, o Dolçamel, i en Castellà Madreselva.

Una de les lianes més interessants i al mateix temps més belles de la nostra flora, és la "Locinera implexa", anomenada popularment de diverses maneres: Mare-selva, Mamallera, Rotaboc, xuclamel. A Menorca li diuen Gavarrera, nom que pot donar confusió amb la "Rosa sempervirens", que realment

és un arbust sarmentós, amb tiges de 1-2m. quasi sempre penjades. Fulles persistents, senceres, oblongues, coriàcies i d'un verd brillant per damunt i blanquinós per davall, acabades en punta arrodonida (mucronades), amb marge transparent; les superiors unides per la base, les altres sesils. Flors verticil·lades en capítols terminals, al centre de les dues fulles florals solda-

des.

La flor de color rosat, que floreix en els mesos de maig-juny, té la particularitat de tenir, en la base del seu tub llarg, un nèctar dolç de gust agradós. D'aquesta particularitat li pot venir una part important dels seus noms populars.

També, durant la nit, se desprèn una agradable olor, i per aquest motiu, i per la seva viscositat quan està florida, s'empra com a planta de jardí.

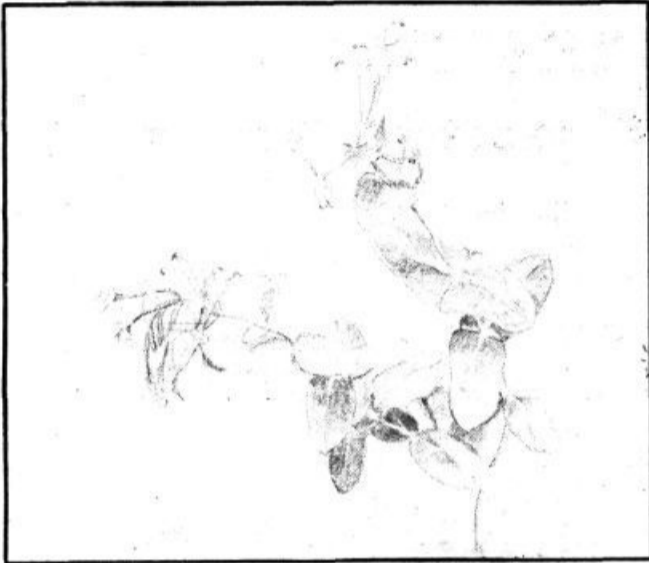
El fruit se presenta en baies de color vermell, no soldades.

Es una planta de les terres baixes (a Mallorca quasi tot correspon a un tipus d'habitat de terres baixes), comuna dins l'alzinar, encara que també la podem trobar dins la garriga, i dins la vegetació de platges i dunes.

A Mallorca també trobem una altra "Locinera", és la "Locinera pyrenaica", que com a particularitat principal que la diferencia amb l'altra és que té fulles caduques i que sol viure més amunt d'els 800 m. i és poc abundant.

La Mare-selva combatre el restrenyiment. El xarop de les flors produeix bons efectes front als costipats i les bronquitis. Els fruits, vermells i afebrilissos, ajuden a la secreció de l'orina.

Biel Cànaves

Informació agrària

HORTALISES.— En aquesta època les plagues més típiques són degudes als pugons i a les malalties criptogàmiques (és a dir, de bolets)

Els pugons es poden atacar amb productes enèrgics i de poca persistència (que perdin aviat el seu efecte) com són Malathion, Oethodibron Dicterex.

Les malalties criptogàmiques com les "roïas" i altres, amb qualsevol fungicida a base de T.M.T.D. Godina, o similars, Sinó es combat amb aquets, es poden emprar productes sistèmics, Rubigam, Fibenzol

FRUITES DE PINYOL PETIT.— Per combatre pugons o "plocampa" o qualsevol oruge minadora o la que ataca al fruit com és la "Cilia povonela", es poden emprar dos mètodes. Si la coida està aprop s'han d'utilitzar productes de poca persistència, ja que no convé que la fruita arri-

bi al consumidor envenenada. Es poden emprar els productes abans esmentats. Si falta més d'un mes per a la coida es pot donar Diazinon, Malation, Matilazinfos.

VINYA I MELONS

En aquest temps abunda la "cenrada", es pot tractar amb productes específics com Karatane, si la plaga no està adelantada es pot prevenir amb "Azufre mojable".

Les dues plagues mes comuns.

PUGONS.— Són uns petits insectes d'un tamany aproximat de 2 mm. situats davall la fulla. Tenen un color verdós i són xupadors. Produeix un enrollament de la fulla inclús del brot. Són uns animals resistents als produc-

tes sulfatats, per la qual cosa s'ha d'emprar un producte específic: Fernos o similars.

ARANYA ROTGE.— Són uns petits insectes de color vermell, situats a l'envés de la fulla. Són xupadors i el seu tamany es quasi microscòpic, uns 0,2 mm. Mos dóna a entendre la seva presència un color pàlid característic de les fulles. Hi ha productes específics però no la destrueixen totalment, és un animal molt resistent. Piltran, Artaban, Peropal.

CREDITS AGRICOLLES.— La CPP (Cooperativa Pagesa de Pollença a través de la Caixa Rural pot gestionar l'obtenció de crèdits per l'agricultor. Inf. Telf. 530569.

Martí Melià

Guia bibliogràfica

El Consell General Interinsular ha editat la "Guia Bibliogràfica de Llengua i Literatura de les Illes Balears", elaborada per Miquel Vives Madrigal i Miquel Pons Bonet, ambdós professors-assessors de la Comissió Mixta.

Es un treball interessant que recull com indica el títol, una part dedicada a la Llengua i una altra a la Literatura amb tots els escrits que s'han publicat fins ara en aquest sentit a les Balears.

S'han repartit exemplars als col·legis de E.G.B. i Escoles Professionals per a donar a conèixer aquesta publicació.

Els projectes que es tenen és de seguir recopilant els articles, llibres,... que vagin sortint a les illes i es-

tiguin escrits en català, i és molt útil per estar al dia de totes aquestes publicacions sobre tot per a gent que prepara tesines i treballs sobre el tema. Bona feina!!!

Així mateix, i elaborat igualment per la Comissió Mixta Ministeri d'Educació - Consell General Interinsular, s'ha publicat el "Bolletí Informatiu núm. 1" que ja ha estat enviat a les escoles estatals i no estatals i persones matriculades en cursos de reciclatge.

Entre altres temes inclosos en el Bolletí s'hi troben: una salutació de la Comissió Mixta, un informe dels cursos de reciclatge d'enguany, un informe sobre l'actuació de la Comissió Mixta M.E. - C.G.I., notícies sobre les

oposicions del català, un resum dels resultats de l'enquesta sobre l'aplicació del R.D. durant 1980-81, un homenatge al Pare Colom i Mateu i una sèrie de notícies breus.

Compta, també, amb dos articles ben documentats:

— "Carpeta de curiositats" per Miquel Pons i Bonet.

— "Aspectes de la problemàtica de la incorporació de la nostra llengua a l'escola" per Miquel Vives Madrigal, tocant diferents aspectes com Bilingüisme i disglòssia, la doctrina de la UNESCO, els problemes organitzatius d'aquesta incorporació de la llengua materna a l'escola, la situació legal de l'escola a les Illes Balears, un repàs dels punts més importants del R.D. i la O.M. i unes orientacions pedagògiques.

Renault 5 y nosotros.

Para volar hacia la libertad, ven volando a ver los Renault 5-Cinco Puertas.

El Renault 5 TL ó GTL - Cinco Puertas es el coche que estás buscando para volar hacia la libertad.

Para ir a todas partes del modo más cómodo, sintiéndote a tus anchas. Y con un motor potente, que gasta lo justo y menos.

Ven a verlo volando y te convencerás en un vuelo.

RENAULT 5
Conocerlo es amarlo

Ven a verlos a:

Concesionario

RENAULT

PEDRO PAYERAS SOCIAS

Dirección Comercial: Ctra. de Inco. 21 - Teléfonos 54 08 55 y 54 04 12 - LA PUEBLA
LA PUEBLA - Ctra. de Inco. 21 - Tel. 54 08 55
SERVICIOS | POLLENSA - Callejo Metelo, 30 - Tel. 53 06 63

electrica

tertime

BARTOLOME FUSTER INACHITTI

C. MONJAS, 20

- TEL. 53 16 90 -

PUERTO POLLENSA

GRANDES DESCUENTOS EN LAMPARAS,
APLIQUES Y PLAFONES
LOS MEJORES PRECIOS EN EQUIPOS DE MUSICA
Y LAS MEJORES MARCAS.

GRUNDIG - TELEFUNKEN - PHILIPS
PANASONIC - DUAL.

VISITENOS

BAUER

CINECAMERES per a filmar
sense problemes

MICER

Els seus millors preus

C/ Alcudia, 14 - Telf. 530346 Pollença - Mallorca

El llenguatge plàstic de Nils Burwitz

Després del seu gran triomf artístic amb l'assoliment a Mònaco del "Gran Premi Internacional d'Art Contemporani", Nils Burwitz, el pintor, l'amic, ha volgut exposar de bell nou a Pollença, i a les Galeries Norai, on ja hi exposà ara ha fet quatre anys.

Artista d'una gran sensibilitat, Nils Burwitz sap con-
juminar, en tota la seva obra
pictòrica, la idea, el dibuix
i el color, per a formar un
nucli al servei de l'art, per a

donar testimoni de les eines
del treball de l'home, per a
viure el paisatge mallorquí
i fer-ne d'un mateix motiu
fins a trenta variacions.

En aquest punt, jo et diria,

NILS BURWITZ

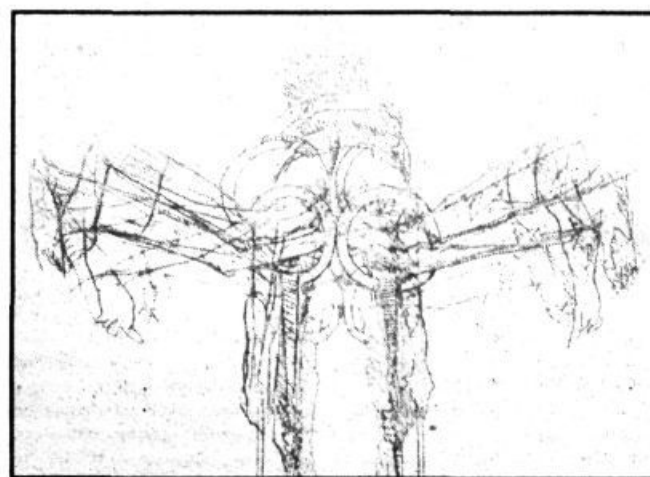
Has copsat la potència de la
llum.

Has copsat l'equilibri i la
mesura;
i el sentit i la saba essencial
que dona ímpetu just a la

teva obra.
Has copsat l'amplitud i
l'harmonia
i has florit la claror de la te-
va ànima,
que als teus ulls es fa espill
de les idees
i als pinzells se't fa veu i clar
missatge
de l'anhel creatiu i gràvida-
sa
de la vida fecunda que per-
fila
els teus camins de pau da-
munt la terra.
Per això tens l'espai, el sol,

els arbres;
tot el bategar viu de la na-
tura
que se't fa, Nils amic, fúlgida
joia
de la teva pintura amb arrels
fortes
dins un món per a l'art sense
fronteres.
Per a l'art que el teu cor fins
humanitza
en plenitud de veritat autèn-
tica.

Miquel BOTA TOTXO
Pollença.- PAU

MARTORELL TORRANDELL, S.A. (MARTOSA)

- PRODUCTOS PARA LOS PROBLEMAS DE HUMEDAD
- PRODUCTOS ESPECIALES PARA LA CONSERVACION DE LA MADERA.

TODO PARA LA CONSTRUCCION

C/. Tito Cittadini, 8. Tel. 530549. POLLENSA

Relojeria *Joyeria*

CA'N CABRER

MIEMBRO FUNDADOR DE LA ASOCIACION
ESPAÑOLA DE GEMOLOGIA
AGENCIAS OFICIALES
OMEGA - TISSOT PERLAS MAJORICA
PORCELANAS LLADRÓ

Temple, 13 Pasco Saralegui, 80
Tel. 530241 Tel. 531309
POLLENSA PUERTO POLLENSA

CLASSES D'IDIOMES i CONTABILITAT MELGHOR BOSCH SALAS

PROFESSOR MERCANTIL

Cecilio Metelo, 101 - Telf. 530531

POLLENÇA - MALLORCA

CAFE ESPANYOL CA'N MOIXET

PLAÇA MAJOR, 2
TEL. 53 00 02

POLLENÇA

L'ARTESANIA DE ROBES DE LLENGUES DE
POLLENÇA AMB PRESTIGI INTERNACIONAL
CONFECCIO, ANTICS I OBRES D'ART

JAMbar

TEL: 530049

POLLENÇA

COLONYA

CAJA DE AHORROS DE POLLENÇA

PRESTECES SOCIALS PER:

- ★ PAGESOS
- ★ PETITA I MITJANA INDÚSTRIA
- ★ PER CONSTRUCCIÓ DE VIVENDA
- ★ PER COMERCIANTS

- ★ LLOGUER DE CAIXES DE SEGURETAT
- ★ TRANSFERÈNCIES
- ★ XECS DE GASOLINA
- ★ TARGETA 6.000
- ★ XECS DE VIATGE
- ★ XECS EN MONEDA ESTRANGERA

PRÉSTECES DE TIPO PERSONAL SERVEIS DE:

- ★ PAGAMENTS DE REBUTS
(Llum, Aigua, Col.legis etc.)
- ★ DÒMICILIACIÓ DE NÒMINES

ESTALVI:

- ★ COMPTES CORRENTS
- ★ LLIBRETES A LA VISTA
- ★ LLIBRETES A TERMINI

¡Colonya, la Caixa d'estalvis de Pollença,
al servei de tot el poble!

ARTS PLÀSTIQUES

per Toni Marquet

A l'estudi d'en Toni Dionis

Un dels estudis que més he visitat és el d'en Toni Dionis, freqüentment fèiem llargues xerrades sobre pintura i l'art en general, comentem la nostra pròpia obra, això fa que compregui perfectament el seu llenguatge. Avui continuant amb aquests articles que pretenen ser un apropament al lector, com he dit en altres ocasions, dels artistes locals, consider oportú intentar plasmar la manera de ser i de pensar d'aquest artista.

En Toni és l'únic pintor local fill de pintor (del bon recordat Dionis Bennassar) malgrat que poca influència ha rebut de l'obra del seu pare. La seva pintura jo la definiria d'expressionisme, un expressionisme molt personal, amb uns colors molt fluïds entonats dins terres, ocre i blancs, fan que la seva obra sigui inconfundible.

Parlant del seu començament com a pintor, ja que és curiós que essent com és fill de pintor, la seva vocació és un poc tardana, no fa massa que el coneixem com a pintor, abans tots sabíem que seria músic, que era músic, i així ho afirma ell, que diu que abans de pintar se sentia músic, que estudiava aquest art essent un estudiant aventatjat i amb una il·lusió i afició per la interpretació musical que vibrava d'emoció davant una bona peça, fins que es va donar compte que li fallava la part auditiva, per a poder ser un bon músic-interpret, i com tenia ben assumit, o havia d'esser bo o es retirava, per això va optar per deixar-ho i dedicar-se a al-

tres treballs per una llarga temporada, després començà a pintar, segurament degut a l'ambient que es respirava dins casa seva, fent una pintura molt influenciada pel seu pare, i així poc a poc es va donar compte que podia expressar-se per mitjà d'aquest mitjà, i a partir d'aquest moment va

gueixi la tendència pictòrica d'un altre no pot ésser igual, per exemple, el món del meu pare amb aquell ambient pagès en el camp, amb aquells personatges en carrros pel carrer, és un món molt diferent d'ara, per tant un pintor d'avui amb la mateixa tendència i tècnica no pot realitzar l'obra com ell,

—Crec que la meua pintura és un poc jo mateix, dins cada quadre deix una part meua, l'entenc com abans entenien la música, la música és abstracta, no es pot comparar amb altres coses, sinó que la sentis i res més, simplement la sentis, i la meua pintura és així, una manifestació íntima, una expressió

comparacions d'altres castes, que inclús moltes vegades és tan profunda dins el meu subconscient que em serveix per a conèixer-me a jo mateix, no m'importa si el que pint representa un paisatge o un interior el que realment interessa és la expressió, la subtilitat del llenguatge, el tema no té cap importància, és simplement un motiu, i els colors no sabria dir-ho, perquè moltes vegades em pregunto com així pint amb aquests tons, supos que és perquè jo som així.

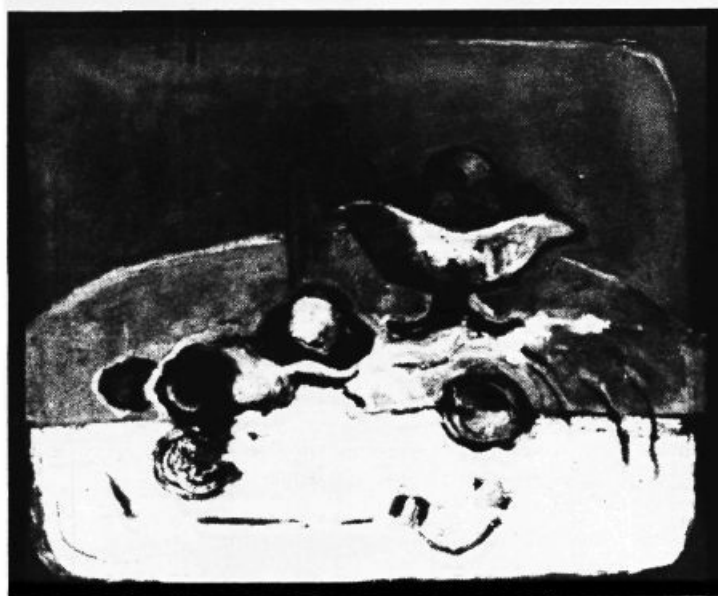
—Es bo o dolent ser fill de pintor conegut?

—Té un poc de les dues coses, és bo perquè això t'envolta d'und ambient molt favorable per a la formació d'un nou artista, t'ajuda a relacionar-te dins aquest món, però també té la part negativa, com és el condicionament que t'impone la influència de l'obra del teu pare i aficionats i seguidors de la seva pintura, exercint una certa pressió damunt la teua independència.

—I el moment actual de l'art dins Pollença?

—Em sembla que ara torna a tenir un bon nivell, dic torna a tenir perquè a un moment donat també hi havia un moviment bastant important, si actualment a Pollença hi ha devers setanta persones que pinten i n'hi ha deu a dotze que tenen un nivell de qualitat, crec que és un número important tenint en compte que som un poble petit.

intentar ésser ell mateix i tenir el seu propi llenguatge.

—Per tu, que és pintura, Toni?

—Jo l'entenc com una manifestació plàstica de l'individu, un mitjà de comunicació de l'artista de cap als altres, d'una manera molt sensible i subtil. L'artista mitjançant la seva obra, manifesta les seves vivències del moment en què viu, per això cada un és diferent, és ell mateix i encara que se-

no tenen les mateixes vivències ni la mateixa sensibilitat.

—Quina tendència t'agrada més?

—He intentat formar-me molt ampliament, i accept tot tipus de pintura, jo valor l'obra per si mateixa, sense fer comparacions, encara que la meua inclinació està amb els post-expressionistes francesos, Modigliani, Matisse, i molts d'altres, tal volta foren ells qui per primera vegada em feren vibrar davant l'obra pictòrica amb la mateixa mesura que sent per la música, però com deia, admir tota la bona obra, sigui de la tendència que sigui, la valor d'acord amb el moment, la intenció i el context que s'ha feta.

—Con veus la teua pintura?

de la meua sensibilitat, de la meua manera de ser, sense

Meneses a Galeria Dart

Acabada l'exposició d'en Toni Pineda, un altre pintor català inaugura una mostra de la seva pintura a la Galeria Dart, en Josep Meneses.

No puc parlar o criticar l'obra dels altres pintors, tant sols puc resenyar quan l'obra ho mereix, i realment aquesta si ho mereix. Es tracta d'una obra molt digna d'un professional, d'un paisatgista impressionista.

Quan anuncien una exposició de paisatges, molts de crítiques i aficionats a la pintura, se n'aflixen de visitar-la, perquè abunden molts de principiants aficionats i quasi tots ells són paisatgistes, i et trobes amb una mostra d'obres agres d'uns pincells insegurs, tal volta plens de colors però que feren la sensibilitat de l'espectador que té un poc de coneixement. Però en molt poques ocasions et trobes amb una exposició com aquesta, i amb gran sorpresa i alegria, et passes les hores admirant, analitzant i respirant l'atmosfera que l'artista respirava a l'hora de pintar-lo, contemples aquelles pincellades aplicades per una mà segura que no dubta on aplicar-la, notes la força brutal de color, però al mateix temps la delicadesa i la suavitat dels seus tons, en una paraula, quan has vist aquesta pintura tornes a tenir ganas de visitar més exposicions amb la convicció que d'un paisatge pot sortir una bona obra d'art, que el paisatge també té un llenguatge que si l'artista és bo el pot transmetre.

Notes d'art

L'Ajuntament ha publicades les Bases del XX Certamen Internacional de Pintura de Pollença. El termini d'admissió d'obres acaba el 18 de Juliol pròxim, i els premis són, un primer de 250.000 ptes, i medalla d'or, segon de 150.000 ptes, i medalla de plata, tercer de 75.000 ptes, i medalla de bronze i tres premis més de 75.000 ptes, i placa de l'Ajuntament.

Del 13 al 21 de Juny a la sala d'exposicions de "Sa Nostra" de Manacor, té lloc una exposició antològica d'En Iraneta.

Guia d'exposicions

GALERIA DART.— Durant tot el mes de Juny, exposició Col·lectiva.

GALERIA BENNASSAR.— A partir del 6 de Juny exposició del pintor Miguel Vives, premi Pollença 1977.

GALERIA NORAI.— Mostra d'obra actual de l'artista Baldovino.

SALA D'EXPOSICIONS GUILLEM CIFRE DE COLONYA. Del 20 de Juny al 2 de Juliol, exposició del pintor Dicman.

ESPAI SUBVENCIONAT PER
"SALVADOR", "LACATS,
DAURATS I POLICROMATS"
C/. Philip Newman, 5
Telf. 530768

bennassar
galeries

MIQUEL VIVES

A partir del dia 6 de Junio de 1981

Sant Jordi, 19 Tel. 53 19 67 Pollença

LA BOLLA MAGICA
ENS INFORMA

Horoscop DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE SEGUIMENT

Donada la gran trascendència que el nostre Horoscop, del darrer número d'"EL GALL" (no. 29, pág. 12) suposa cara al futur; i recollint quantiosíssimes suggerències de molts de pollencins, hem constituït una comissió de seguiment de tan sorprenents previsions. I per què? Perquè, sencillament, ningú no vol que ens passi com amb els pactes de La Moncloa, que per falta de control no se va complir res més que la seva part dolenta.

Assabentats de tant trista experiència i no disposats a caure per segona vegada en el mateix toradringo, hem decidit formar la dita comissió de seguiment.

Els tècnics invitats, els buròcrates que s'han aferrat (S'han aferrat com a peguèlides), els científics que hem duit darrera el pastenigó i els bancs que subvencionen els gastos de representació, tots s'han posats ràpidament d'acord i en mitja hora es van aprovar els reglaments interns de la Comissió de Seguiment, els seus (gastos de representació, s'entén) dels participants, l'adquisició de la sala de conferències de premsa, l'adquisició de les oportunes accions dels diaris empenyadors (Perquè no empenyen) i l'endossament de les factures al Consell General Interinsular (Partida de

gastos d'investigació).

Així i tot, no publicam la llista dels participants d'aquesta Comissió, qualificadíssima, perquè encara existeixen deficiències en les nostres estructures informatives (s'entén que encara no som accionistes de cap diari) i pot ésser un risc per la seguretat personal del nostre comissionat front al terrorisme internacional que ens envolta.

* * *

Aclarit tot això, anem al dictamen tècnic que ha emès tant sapientíssima Comissió:

1o.— Agraïm la subvenció donada pel Consell i, tornant l'atenció, hem decidit fer President honorable al molt il·lustre senyor president Balear de Les Illes.

2o.— Hem descobert l'existència clandestina de qualque falta d'ortografia al text del document-base (Horoscop pels vilatants i Pollencins de debò); això es anti-reglamentari. No se tornarà a produir aquest lamentable error. Els culpables (encara pertoca dictaminar al jutge) seran relevats dels seus càrrecs de bruixos oficials. Les víctimes suposades cèl·lules d'un "Comando" incontrolat que, oportunament, va quedar definitivament controladíssim. Estop.

3o.— A l'Horoscop del número 29 de "EL GALL" se deia que dins la setmana del 18 al 24 de Maig hi hauria un accident de cotxe. És vera. I talment: es va produir un desgraciat accident de cotxe. La SEAT, va pujar els seus preus aprop d'un sis per cent (6o/o); va continuar la tendència al·cista la casa CITROEN i, no estarà molt, la Renault també farà el mateix. Un desastre!

Donam el més sentit "pèsame" a les víctimes de tan desgraciat accident; culpa, sense dubte, de cap classe, del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme; per l'estat en què mantenen les nostres vies de recuperació de la crisi.

I res més, per ara. Al proper número de "EL GALL" publicarem l'informe (Informe, vol dir que està DEFORMAT) de la Comissió de Seguiment que correspondrà als fets ocorreguts des del dia 25 de Maig al 25 de Juny.

El portaveu oficial de La Comissió de Seguiment

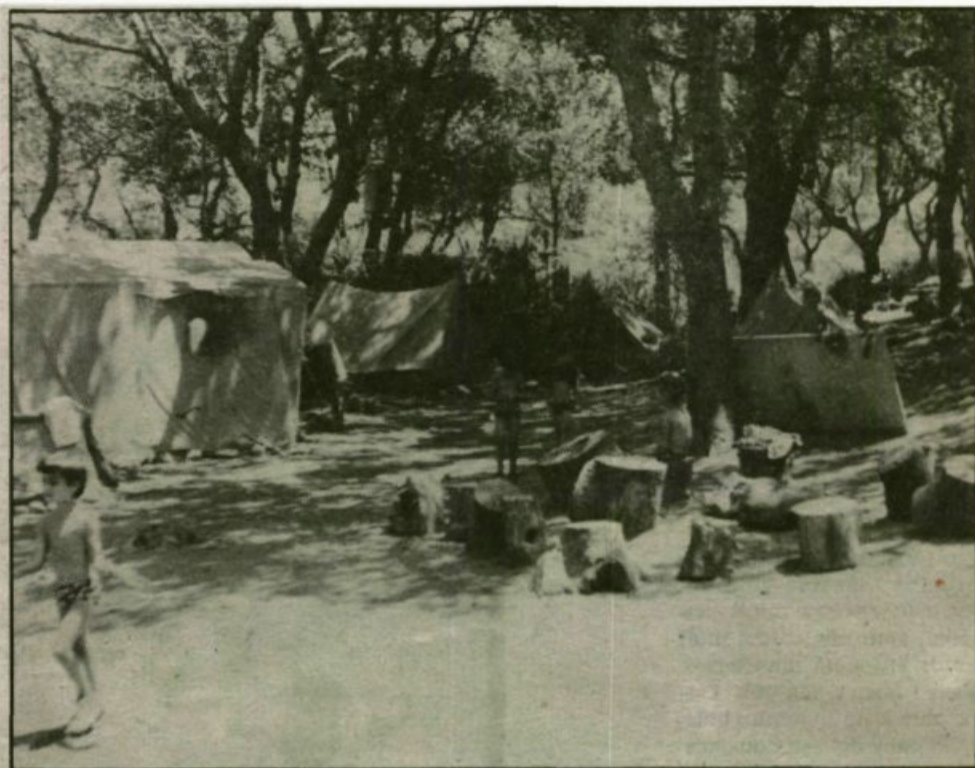
Notes de la Secció de Muntanya del Club Pollença

Campament d'estiu

Com cada any per aquest temps estem organitzant el CAMPAMENT D'ESTIU, que tindrà lloc com sempre a Cala Murta, ja que una vegada més el seu propietari, D. Ignaci Rotger, ens ha deixat el terreny.

La duració del Campament enguany serà d'una setmana a comptar des del divendres dia 3 fins el dimecres dia 8 de Juliol (Aquestes dates inicials es podran canviar segons el nombre de participants i la seva classificació per edats. Hem d'indicar que tindran preferència els membres "infantils").

Els drets d'inscripció seran de 500.- Ptas. la quota d'assistència al campament encara no hem tingut temps de calcular-la amb exactitud i ja ho informarem oportunament. El plaç d'inscripcions serà durant tot el mes de Juny els vespres al local de la Secció de Muntanya al Club, on es donarà també tota la informació que se sol·liciti.

Sant Bernat de Menthon, patró dels muntanyencs

Com cada any els excursionistes mallorquins celebren la festa de Sant Bernat de Menthon que és el seu patró. El primer any que se va fer aquesta festa, va ser el 1952, i va tenir lloc a l'església de Sant Cayetano de Ciutat. A partir del 1953 la missa de Sant Bernat s'ha celebrada damunt les mes al-

tes muntanyes mallorquines, així els anys 1953, 54, 55 i 58, se va celebrar damunt el Puig Major que encara no tenia els radars americans. L'any 1957 i 1967 se va fer en el Castell del Rei, també s'ha fet damunt La Gúbia, el Puig de Massanella, Puig Tomir, Atalaia d'Alcúdia, Puig de Galatzó, Puig

Roig, Tossals, Puig des Teix; Penyal del Migdia, Cuculla de Fartàritx, i Sa Rateta.

Com cada any a les 3 de la matinada hi ha la concentració d'excursionistes a un lloc indicat i se comença a caminar cap al cim on ha de tenir lloc la Missa. Després de veure despertar el dia amb tota la seva gama de colors, que van des del negre de la nit, passant pels blaus i púrpures de l'aurora, fins el roig encès del sol quan surt de dins el mar.

Llavors quan el sol és ben redó i vermell el pare Rafel

de Lluc, que no falta cap any a la cita, comença la missa. L'altar sol ser un munt de pedres o de motxilles.

Aquest any la festa de Sant Bernat tindrà lloc a Cala Murta, i la missa se farà damunt El Fumant, a la matinada de dia 14 de juny. Més tard a l'explanada de les cases de Cala Murta hi haurà festa i berenar de germanor. La secció de muntanya del Club Pollença convida a tots el pollencins a assistir a aquesta festa.

PERE LLOBERA

Escalador accidentat

El passat dia 10 de Maig es trobaven escalant dos components de la Secció de Muntanya del Club Pollença, Pere Llobera i Miquel Llobera a la Serra de Gironella.

El matí començaren a pujar i a prop de la una del mig dia començà a fer trons i llamps, havien fet una tirada de 60 metres de paret i degut a la tempesta decidiren baixar; el primer tram com que què era difícil el baixaren ben assegurats, seguidament muntaren un "rappel" de 10 metres i ja

que era senzill no l'asseguraren com tocava, la corda sortí de la pedra on estava passada i en Miquel va caure els 10 m. més altres 20 m. fins que quedà penjat, de la corda que en Pere tenia fermada, a uns 30 m. de terra. En Pere el va anar amollant fins a baix.

Se salvà d'un accident que hagués pogut ésser molt més greu, gràcies al material que duïen, que va respondre bé. Quant van ésser a baix uns excursionistes del GEM els ajudaren a arribar al cotxe.

Tres notícies esportives d'eu moll

"U.C.D. CULTURAL". — Gràcies a que, durant la segona volta, els jugadors se deixondiren, el nostre equip ha aconseguit l'objectiu que es va proposar a principi de temporada: classificar-se per a poder jugar dins la promoció a Tercera Divisió Nacional. És important tenir en compte que és la tercera vegada que el Cultural juga aquesta promoció. Si bé és ver que encara no ha pogut remuntar aquest replà, és ben d'apludir que un senzill equip com el nostre hagi arribat precisament a aquest replà.

L'afició local ha quedat contenta. En prova d'això i per ajudar l'anada a Eivissa, amb donatius de comerços i establiments, se rifarà una gran canastra valorada en més de cent cinquanta

mil pessetes, exposada a la tenda esportiva Xumet.

TENIS.— A les pistes del Pollença Park s'han jugat les partides d'individuals i de dobles, corresponents al "I Campionat Jovenut Port de Pollença", amb un total de vint participants.

TROFEU "SUNWING" — Celebrat la setmana passada a la badia d'Alcúdia i vàlid per a participar en el Campionat d'Espanya de la Classe "Windsurfer". Doncs bé, els nostres esportistes molers hi feren un paper excel·lent. En el grup LLEUGERS: 1.— Eduard Bellini, 2.— Rafel Llorente, 3.— Carles Garcia; en el grup MIGS: 3.— Bartomeu Rotger.

Enhorabona a tots quatre i endavant! (A.S. BOCCHORITANO)

L'ESPERO

I perquè no es mal acostumin, (perquè a aquets d'allà d'alt no els hi poden donar llargues mans), una esperoneta rabiosa i ben forta a... L'Ajuntament, i més forta encara al que fou anomenat jutge instructor de l'expedient per anomenar a Dionís Bennassar (El nostre Dionís) Fill il·lustre de la vila. El passat dia 28 es va aprovar, i per unanimitat, el seu anomenament com a fill il·lustre, i l'entitat promotora (Que com tots sabeu, és l'Obra Cultural Balear de Pollença) ho ha sabut perquè li han dit les veïnades. Home Mateu, Això no es fa!

O sí?

DITADA DE MEL

Es ver que sembla mentida, i que ens arriscam a que ens diguin gira-camises, venuts, "peloteros" i mil coses més, però aquesta vegada, no tenim més remei que donar una ditada de mel a... L'Ajuntament. Perquè?, senzillement per les 10.000,00 ptes. que ha emprat el nostre Consistori per a adquirir una participació per la compra de La Trapa; Qui ens ho havia de dir, eh?!

Jo només don una ditada de mel, no faig preguntes indiscretas, Ojo!!